

N:o 13 a.

Ank. till Riksd. Kansli den 18 Mars 1884, kl. 11 e. m.

Utlåtande, angående regleringen af utgifterna under riksstatens Sjunde hufvudtitel.

(2:a U. A.)

Rörande anslagen under *Sjunde* hufvudtiteln, omfattande anslagen till *Finansdepartementet*, hafva följande förändringar ifrågakommit.

Departementets afdelning af Kongl. Maj:ts kansli.

1:o. Vid 1878 års riksdag föreslog Kongl. Maj:t på anförda skäl (se bil. N:o 5 a vid statsverkspropositionen sid. 21 och ff.), att en *justeringsstyrelse* måtte upprättas och för den samma föreslagen aflöningsstat, slutande å 9,300 kronor, antagas till efterrättelse från och med 1879.

Berörda nådiga framställning vann icke fullständigt Riksdagens bifall. Riksdagen ansåg nemligen (se underdåniga skrifvelsen N:o 35 vid 1878 års riksdag, sid. 6) att då i framtiden, sedan öfvergången till det nya, metriska mått- och vigtsystemet blifvit fullbordad, de med öfverinseendet öfver justeringsväsendet förenade göromål otvifvelaktigt komme att erhålla väsentligt mindre betydelse, och då dertill komme, att i de angifna grunderna för organisationen af justeringsväsendet förutsatts, att möjligen framdeles andra lämpliga åligganden kunde med chefskapet för justeringsverket förenas, betänkligheter kunde hysas mot att för ett behof, som syntes vara till stor del tillfälligt och öfvergående, medgifva inrättandet af ett särskildt embetsverk med aflöningsanslag uppförda på ordinarie stat. Det syntes derföre Riksdagen vida lämp-

*Angående
höjning af
anslaget till
departe-
mentets af-
delning af
Kongl. Maj:ts
kansli för
upprättande
af en kontroll-
och justerings-
byrå.*

[1.]

ligare, om det belopp, hvilket Kongl. Maj:t ansett för ändamålet erforderligt, allenast på extra stat anvisades att användas till arvoden åt den personal, som under samma år behöfde anlitas, och att dymedelst frågan om det slutliga ordnandet af meranämnda öfverinseende lemnades öppen, till dess i framtiden med visshet kunde bestämmas, hvilka krafter blefve dertill erforderliga. I enlighet härmed blef det af Kongl. Maj:t för ifrågavarande ändamål äskade anslag beviljadt endast å extra stat för år 1879 och har derefter till oförändradt belopp årligen, jemväl för innevarande år, i samma ordning anvisats.

Riksdagens år 1878 uttalade förmodan, att justeringsstyrelsens göromål, efter vidtagandet af de för öfvergången till det metriska systemet erforderliga åtgärder, skulle komma att väsentligt minskas, har visat sig riktig, och i den till innevarande Riksdag aflåtna propositionen angående statsverkets tillstånd och behof har Kongl. Maj:t framlagt förslag till förändrade grunder för ordnande af öfverinseendet öfver justeringsväsendet; varande detta förslag af följande innehåll:

att under departementets afdelning af Kongl. Maj:ts kansli må upptagas med anslag å ordinarie stat en *kontroll- och justeringsbyrå* med följande personal:

en byråchef med samma lön, tjänstgöringspenningar och ålderstillägg som öfrige byråchefer inom kansliet,

en byråingenjör

och en kanslisekreterare, begge med enahanda lön, tjänstgöringspenningar och ålderstillägg, som äro bestämda för kanslisekreterare,

samt en vaktmästare med lön, tjänstgöringspenningar och ålderstillägg, i likhet med hvad som utgår till den lägre aflönade af departementets nu å stat upptagne vaktmästare och med samma skyldighet att vidkännas löneafdrag för förmånen af fri bostad, som gäller för departementets öfriga vaktbetjening,

äfvensom att det nu å departementets stat uppförda anslag till amanuenser, vikariatsersättning, renskrifning, m. m., 7,000 kronor, må, för betäckande af dylika kostnader jemväl för kontroll- och justeringsbyrån, höjas med 2,000 kronor eller till 9,000 kronor, hvarigenom anslaget för departementets expedition skulle ökas med 17,200 kronor, eller från 45,200 kronor till 62,400 kronor;

samt att Riksdagen må särskildt förklara, det alla expenser vid kontroll- och justeringsbyrån skola bestridas af anslaget för kontroll å tillverkningsafgifter.

I statsrådsprotokollet, som finnes bilagdt förevarande proposition (se sid. 2, 3, 58—62), redogöres för skälen till ifrågavarande framställning; och

får Utskottet till denna redogörelse hänvisa samt endast, med anledning af den i berörda protokoll meddelade uppgift, att den föreslagna tillökningen i departementets anslag icke komme att vålla någon förhöjning i hufvudtitelns slutsumma, här lemna en jemförelse mellan de kostnader, som nuvarande kontrollbyrån och justeringsstyrelsen tillsammans kräfva, samt de utgifter, som den nya byrån skulle föranleda.

Enligt nu gällande stater utgå följande aflöningsbelopp:

a) vid kontrollbyrån:

	Lön.	Tjenstgöringspenningar.	Summa.
Chefen	kronor 4,400: —	2,000: —	6,400: —
Sekreteraren	» 2,500: —	1,500: —	4,000: —
Vaktmästare	» 500: —	300: —	800: —
			Summa kronor 11,200: —

b) vid justeringsstyrelsen:

Direktören	kronor 4,700: —	1,800: —	6,500: —
Assistent	» 2,000: —	— — —	2,000: —
Vaktmästare	» 800: —	— — —	800: —
			Summa kronor 9,300: —,
hvertill bör läggas utgiften för hyra		» 1,800: —,	
då utgifterna för justeringsstyrelsen sålunda uppgå till		» 11,100: —.	

Sammanläggas ofvannämnda utgiftssummor, erhålles för kontrollbyrån och justeringsstyrelsen ett belopp af ..... » 22,300: —.

Kostnaderna för aflöning åt den vid den nya *kontroll- och justeringsbyrån* anställda personal skulle komma att uppgå till följande belopp:

	Lön	Tjenstgöringspenningar.	Summa.
Byråchef	kronor 4,400: —	2,000: —	6,400: —
Kanslissekreterare	» 2,500: —	1,500: —	4,000: —
Byråingeniör	» 2,500: —	1,500: —	4,000: —
Vaktmästare	» 500: —	300: —	800: —
Ökning i anslaget till vikariatsersättningar m. m.	» — — —	— — —	2,000: —
			Summa kronor 17,200: —.

Härtill komma ålderstillägg för byråchefen 600 kronor och för kansli-sekreterare och byråingenjör 1,000 kronor till hvardera samt för vaktmästaren 100 kronor.

Om ofvannämnda 17,200 kronor, hvori ålderstilläggen såsom utgående af särskildt anslag icke inberäknats, dragas från ofvanberörda 22,300 kronor, erhålles ett belopp af 5,100 kronor, hvarmed, efter de båda verkens förening, utgifterna för aflöningar och hyra skulle komma att minskas.

Innan Utskottet avslutar behandlingen af nu föreliggande förslag, har Utskottet trott det kunna vara af intresse, att här meddelades en kort framställning af den åsigt, angående justeringsverkets ordnande, som hystes af komiterade för afgifvande af förslag angående lönereglering för landtmäteristyrelsen m. m. I komiterades den 13 Juli 1877 härom afgifna utåtande redogöra komiterade för de olika förslag, som blifvit framställda angående organisationen af justeringsverket, samt framlägga efter en utförlig motivering, för hvilken det torde blifva allt för vidlyftigt att här redogöra, följande förslag till frågans lösning:

att öfverinseendet öfver justeringsväsendet måtte uppdragas åt en särskild styrelse, hvars chef, under benämning af justeringsdirektör, borde ega de kvalifikationer och den myndighet, som komiterade i motiveringen antydt; dock att, derest denna styrelses verksamhet skulle, sedan det nya justeringsväsendet blifvit i alla afseenden ordnad, visa sig icke blifva af tillräcklig omfattning, för att lemna dess chef full sysselsättning, i förnyadt öfvervägande borde tagas, om ej, på sätt komiterade i motiveringen jemväl antydt, med chefskapet för justeringsverket kunde förenas de göromål, som åläge bränvinskontrollbyrån, eller andra lämpliga åligganden;

att i egenskap af biträde åt justeringsdirektören i styrelsen borde anställas en justeringsmästare, som tillika vore föreståndare för justeringskammaren i Stockholm; med skyldighet för denne justeringsmästare att, då justeringsdirektören af sjukdom eller annat förfall vore hindrad att sin tjänst utöfva, företräda hans plats;

att hos styrelsen måtte anställas en vaktmästare, äfvensom af justeringsdirektören, då för göromålens jemna gång sådant erfordrades, antagas tillfälligt arbetsbiträde;

att justeringsdirektören och justeringsmästaren måtte utnännas af Kongl. Maj:t, den senare efter förslag af justeringsdirektören; och föreslogo komiterade derjemte, huru förfaras skulle i händelse att förfall inträffade för justeringsdirektören eller justeringsmästaren att sina befattningar förvalta.

Såsom här af framgår, har komiterades förmodan, att chefskapet för justeringsverket i framtiden icke skulle komma att medföra full sysselsättning åt innehafvaren, visat sig vara välgrundad, äfvensom deras åsigt att med

samma chefskap lämpligen kunde förenas de göromål, som ålåge bränvinskontrollbyrån, vunnit afseende. De grunder, hvilka komiterade efter verkställd utredning ansett sig böra förorda att vid den förändrade anordningen iakttagas, har således äfven Kongl. Maj:t, likasom förut Riksdagen, funnit vara de rigtiga; och då härtill kommer, att besparing i utgifter är att af den åsyftade förändringen motse, anser Utskottet sig böra tillstyrka Riksdagen att bifalla Kongl. Maj:ts under förevarande punkt gjorda förslag; och hemställer alltså Utskottet,

att Riksdagen må:

a) medgifva att under Finansdepartementets afdelning af Kongl. Maj:ts kansli må upptagas, med anslag å ordinarie stat och skyldighet för vederbörande att vara underkastade de stadgade vilkoren för åtnjutande af löneförmåner i nämnda kansli, en *kontroll- och justeringsbyrå* med följande personal:

en byråchef med samma lön, tjänstgöringspenningar och ålderstillägg som öfrige byråchefer inom kansliet,

en byråingenjör

och en kanslisekreterare, begge med enahanda lön, tjänstgöringspenningar och ålderstillägg, som äro bestämda för kanslisekreterare,

samt en vaktmästare med lön, tjänstgöringspenningar och ålderstillägg i likhet med hvad som utgår till den lägre aflönade af departementets nu å stat upptagne vaktmästare och med samma skyldighet att vidkännas löneafdrag för förmånen af fri bostad, som gäller för departementets öfriga vaktbetjening,

och i följd deraf höja det nu å departementets stat uppförda anslag till amanuenser, vikariatsersättning, renskrifning m. m. från 7,000 kronor till 9,000 kronor, eller med 2,000 kronor för betäckande af dylika kostnader jemväl för kontroll- och justeringsbyrån, och således för tillämpning af den här bifogade (Bil. Litt. A) lönestat öka anslaget för departementets expedition i dess helhet med 17,200 kronor, eller från 45,200 kronor till 62,400 kronor; samt

b) förklara, att alla expenser vid kontroll- och justeringsbyrån skola bestridas af anslaget för kontroll å tillverkningsavgifter.

Stämpelomkostnader.

Angående förändrad rubrik för anslaget till »stämpelpappersomkostnader» 2:o. Kongl. Maj:ts framställning derom, att det i nu gällande riksstat upptagna förslagsanslaget å 174,000 kronor till »stämpelpappersomkostnader» måtte till enahanda belopp som för år 1884 upptagas för år 1885, men under förändrad rubrik »stämpelomkostnader», har icke föranlett någon erinran, hvadan Utskottet hemställer,

[2.]

att Kongl. Maj:ts framställning må af Riksdagen bifallas.

Kostnader för allmänna bevillningens uttaxering.

Angående förändrad rubrik för anslaget till »kostnader för kortstämpling och allmänna bevillningens uttaxering». 3:o. I nu gällande riksstat är uppfördt ett förslagsanslag å 75,000 kronor för »kostnader för kortstämpling och allmänna bevillningens uttaxering»; och får Utskottet, i enlighet med hvad Kongl. Maj:t föreslagit, hemställa,

att, jemte det anslaget till oförändradt belopp för år 1885 i riksstaten uppföres, anslagets rubrik må erhålla följande förändrade lydelse: »kostnader för allmänna bevillningens uttaxering».

[3.]

Postverket.

Angående anslaget till postverket. 4:o. Kongl. Maj:t har föreslagit att Riksdagen, med godkännande ej mindre af hvad som enligt statsrådsprotokollet för den 9 sistlidne Januari föreslagits beträffande ålderstillägg till visse postverkets betjente och angående förändrade grunder för beräkning af rabatt vid köp af större parti frimärken, brefkort och frankokouvert, än äfven af öfriga enligt samma protokoll ifrågasatta förändringar i postverkets stater, må för år 1885 bestämma postverkets anslag, förslagsvis beräknadt, till 5,513,000 kronor, att utgå dels direkte af postverkets uppbörd för året, dels, i den mån denna icke blifver för ändamålet tillräcklig, af postverkets reserverade, hos Statskontoret inestående medel, hvarigenom således summan af postverkets utgiftsstater, som nu utgör 5,300,000 kronor, skulle ökas med 213,000 kronor.

Vidare har Kongl. Maj:t i särskild proposition (N:o 25) föreslagit, att Postdirektören i Stockholm *Pontus Fredrik Theodor Winroth* måtte förklaras berättigad att från och med månaden näst efter den, då afsked ur postverkets tjänst varder honom beviljadt, å postverkets pensionsstat åtnjuta en

årlig pension af 2,600 kronor, att uppbäras jemte den pension från civilstatens pensionsinrättning, hvartill Winroth funnes vara berättigad. I sammanhang härmed har Kongl. Maj:t jemväl föreslagit att, under förutsättning af bifall härtill, i de Riksdagen till pröfning förelagda stater för postverket för år 1885 anslaget till pensionsstaten, upptaget till 72,965 kronor, måtte, minskadt med den för en afviden posttjensteman beräknade pension af 800 kronor, men ökad med det för Winroth föreslagna pensionsbeloppet, utföras med 74,765 kronor, och anslaget till oförutsedda utgifter, 70,000 kronor, deremot upptagas till ett till 68,200 kronor minskadt belopp.

Slutsummorna af postverkets stater för innevarande år, jemförda med de för år 1885 föreslagna, äro följande:

	1884.		1885.
Aflöningsstaten	kronor 2,036,575: —		kronor 2,177,000: —
Öfvergångsstaten	» 11,000: —	»	» 9,400: —
Indragningsstaten	» 8,580: —	»	» 8,580: —
Pensionsstaten	» 62,065: —	»	» 74,765: —
Omkostnadsstaten	» 3,103,500: —	»	» 3,147,000: —
Oförutsedda utgifter	» 40,000: —	»	» 68,200: —
Afkortningar och restitutioner	» 38,280: —	»	» 28,055: —
	tillsammans kronor 5,300,000: —		5,513,000: —

Af den i statsrådsprotokollet (sid. 4—22) åvägabragta utredning jemte den nådiga propositionen om pension åt Postdirektören Winroth inhemtas, att de särskilda förändringarna i förestående stater afse

I. Ökning.

A) Aflöningsstaten.

1:o. För anställande af en fjerde byråchef hos Generalpoststyrelsen	kronor 6,400: —
2:o. För tillökning i styrelsens anslag till vikariatsersättning samt arfvoden åt extra biträden	» 5,000: —
3:o. För uppflyttande af 59 postmästare af sjunde klassen i sjette aflöningsklassen	» 23,600: —
	Transport kronor 35,000: —

	Transport kronor	35,000: —	
4:o. För anställande af 26 nya post-expeditörer i andra lönegraden	»	31,200: —	
5:o. För uppflyttande af 61 post-expeditörer från andra till första lönegraden	»	24,400: —	
6:o. För erforderlig aflöning åt 675 vaktbetjente, efter afdrag af nu å aflöningsstaten uppförda anslag till postiljoner och brefbärares aflönande	»	32,125: —	
7:o. För tillökning i anslaget till aflönande af poststationsföreståndare	»	15,000: —	
8:o. För tillökning i anslaget till aflönande af extra biträden vid postanstalterna	»	15,000: —	152,725: —

B) *Pensionsstaten.*

För uppförande å denna stat af följande pensioner, som blifvit beviljade efter det postverkets stater för 1884 fastställdes, nemligen:

till f. d. Postmästaren i Cimbrishamn			
A. H. Liljensparre	kronor	1,650: —	
till f. d. Postmästaren i Vaxholm			
J. J. W. Marelius	»	1,500: —	
till f. d. Postmästaren i Umeå H.			
Hjärne	»	2,250: —	
till f. d. Postmästaren i Söderköping			
P. W. Cederborg	»	1,800: —	
till f. d. Postmästaren i Ulricehamn			
H. C. M. Virgin	»	1,500: —	
till f. d. Förvaltaren af postverkets frimärkesförråd C. G. Ell	»	4,000: —	
till Postdirektören i Stockholm P. F.			
T. Winroth	»	2,600: —	15,300: —
	Transport kronor	168,025: —	

Transport kronor 168,025: —

C) *Omkostnadsstaten.*

1:o. För ökande af anslaget till expensutgifter från 325,000 kronor till 350,000 kronor	kronor	25,000: —	
2:o. För ökande af anslaget till rese- och traktamentsersättning åt postiljoner från 240,000 kronor till 260,000 kronor under förändrad benämning af »anslag till traktamente för vaktbetjente»	»	20,000: —	
3:o. För ökning af anslaget för postbefordran sjöledes mellan öfriga inrikes orter	»	<u>10,000: —</u>	55,000: —

D) *Oförutsedda utgifter.*

För ökning af anslaget till oförutsedda utgifter, särskildt i anledning af förskotten till postsparbanken, från 40,000 kronor till 68,200 kronor ..		<u>28,200: —</u>	
Summa ökning kronor			251,225: —

II. *Minskning.*A) *Aflöningsstaten.*

Nedsättning i anslaget till ålderstilllägg ..... kronor 12,300: —

B) *Öfvergångsstaten.*

Afförande till följd deraf, att en å denna stat uppförd kammarskrifvare blifvit till annan ordinarie befattning inom postverket befördad	»	<u>1,600: —</u>	
			Transport kronor 13,900: —

Transport kronor 13,900: —

C) *Pensionsstaten.*

Afförande till följd af inträffade dödsfall från denna stat af tillhopa	»	2,600: —
---	---	----------

D) *Omkostnadsstaten.*

Nedsättning af provisionsanslaget med hänsyn till det lägre belopp, hvartill postverkets uppbörd för år 1885 blifvit beräknad.....	»	11,500: —
--	---	-----------

E) *Afkortningar och restitutioner.*

Nedsättning af anslaget från nuvarande 38,280 kronor till 28,055 kronor	»	10,225: —
---	---	-----------

Summa minskning kronor 38,225: —

Om från det belopp, 250,425 kronor, hvartill, på sätt ofvan visats, höjningarna i postverkets stater skulle uppgå, afdrages nyssnämnda belopp, 37,425 kronor, hvarmed, enligt hvad jemväl är visadt, samma stater å andra sidan skulle minskas, så erhålles det belopp, 213,000 kronor, hvartill höjningarna i postverkets stater enligt Kongl. Maj:ts förslag uppgå.

Af statsrådsprotokollet (se sid. 20) inhemtas, att under förutsättning af bifall till den nedsättning i vissa portosatser för en del postförsändelser, som af Kongl. Maj:t föreslagits, postverkets inkomster icke beräknats för år 1885 till mer än 5,210,000 kronor, hvarför medel till betäckande af utgifterna, för samma år beräknade till 5,513,000 kronor, eller 303,000 kronor mer än inkomsterna, ansetts böra tillskjutas från postverkets reserverade, hos Statskontoret inestående medel. Dessa senare, hvilka, enligt särskilda af Riksdagen år efter år gjorda medgifvanden, äro afsedda för postverkets egna ändamål, uppgå för närvarande till omkring 1,411,000 kronor, samt kunna, enligt hvad Generalpoststyrelsen meddelat, beräknas vid 1884 års slut hafva uppnått ett belopp af 2,000,000 kronor. Utskottet har ansett sig kunna och böra pröfva de af Kongl. Maj:t föreslagna förhöjningarna i staten utan hänsyn till möjlig nedsättning i inkomsterna, så mycket hellre, som

någon inskränkning i postverkets göromål icke lär komma att inträffa, i händelse brefportosatserna blifva lägre, utan snarare dessa göromål i sådant fall kunna blifva ökade.

Förutskickande denna allmänna anmärkning, öfvergår Utskottet till en närmare redogörelse för de hufvudsakliga grunder, på hvilka Kongl. Maj:ts framställning rörande postverket hvilar, dervid Utskottet, följande den uppställning af de särskilda punkterna i denna framställning, som Utskottet nu, i likhet med hvad under föregående år egt rum, tillämpat, först kommer att yttra sig rörande de utgiftsstater, hvaruti höjning föreslagits, samt derefter rörande öfriga stater, i den mån särskilda yttranden om dem kunna anses erforderliga.

Beträffande *aflöningsstaten*, har den ökning i denna stats slutsumma, som blifvit föreslagen, föranledts till en del deraf, att en *fjerde byråchef* hos poststyrelsen ansetts böra anställas.

I underdånig skrifvelse den 12 December 1881 (till en del refererad i statsverkspropositionen vid 1882 års riksdag i bilagan till sjunde hufvudtiteln sid. 7 och 8) hade Generalpoststyrelsen hemställt om inrättande af en fjerde byrå i poststyrelsen och uppförande af aflöning för en fjerde byråchef till enahanda belopp, som nu blifvit af Kongl. Maj:t begärdt. Denna hemställan blef då icke af Kongl. Maj:t bifallen, hufvudsakligen af det skäl att, ehuru väl af poststyrelsens i ämnet gjorda framställning visade sig, att ärendenas antal inom styrelsen tillvuxit i så betydlig grad, att desammas handläggning med behörig skyndsamhet icke kunde medhinnas af styrelsens dåvarande medlemmar, hvilket ock föranledt, att en adjungerad ledamot förordnats att biträda styrelsen under hvardera af åren 1878—1881 fyra månader, förhållandena ännu icke ansetts vara sådana, att de med nödvändighet fordrade inrättandet af en ny byrå inom styrelsen, *dels* emedan göromålens antal ännu icke påkallat anlitage af extra biträde under längre tid än fyra eller fem månader årligen, och det således icke kunde anses fullt utredt, att behovet kräfde uppförande på ordinarie stat af ytterligare en fjerde byråchef; *dels ock* emedan någon lättnad i byråchefernes arbete äfven borde kunna beredas genom tillämpning af § 52 i den för Generalpoststyrelsen gällande instruktion, som medgäfvit generalpostdirektören att, i mån af behof, förordna någon af de hos styrelsen anställda tjänstemän att biträda med föredragning af en del ärenden.

Den hemställan om tillsättande af en 4:de byråchef, som på nyss anförda skäl af Kongl. Maj:t icke bifallits, har nu af Generalpoststyrelsen förnyats samt, enär behovet af en fjerde byrå numera ansetts vara till fyllest styrkt, af Kongl. Maj:t godkänts.

Enligt hvad Generalpoststyrelsen upplyst i sin den 29 November 1883 aflåtna underdåniga skrifvelse angående postverkets stater för år 1885, har den ofvan omförmälde adjungerade ledamoten under åren 1878—1881 biträdt med föredragning af revisionsmålen samt under år 1882 äfven af andra ärenden. Det är hufvudsakligen för att tillgodose behovet af en snabb föredragning och skyndsamt afgörande af nämnda revisionsmål, som styrelsen nu åter hemställt om inrättande af berörda fjerde byrå inom styrelsen; och erinrar styrelsen i detta ämne vidare, hurusom i 1881 års skrifvelse framhållits till stöd för den deri gjorda framställningen om inrättande af ifrågasvarande fjerde byrå, *att*, då till följd deraf, att endast under en del af åren 1878—1882 funnits att tillgå biträde för revisionsmålen behandling, i de flesta fall blifvit nödvändigt att under loppet af få månader föredraga samtliga anmärkningsmål eller åtminstone största delen af dem, den eller de styrelseledamöter, som, jemte den adjungerade ledamoten, skolat i anmärkningsmålen handläggning deltaga, i icke oväsentlig mån hindrats i arbetet med öfriga måls beredande och föredragning; *att* denna omständighet vore synnerligen förtjent af afseende i fråga om en inrättning sådan som postverket, af hvars inkomna mål största delen icke utan stor olägenhet för allmänheten kunde uppskjutas; *samt att*, derest äfven inom postverket likasom annorstädes kunde under hela året fortgå föredragning af anmärkningsmål, det icke behöfde eller borde inträffa, att beslut i anmärkningsmål blefve redogöraren delgifvet först efter det att åtta månader eller ännu längre tid förflutit, sedan förklaring i ämnet af redogöraren afgifvits, hvilket förhållande vore föga egnadt att förekomma upprepande af en gång begångna redovisningsfel. Vidare erinrar styrelsen, *att* Kongl. Maj:t, efter derom af Generalpoststyrelsen gjord framställning, den 6 Oktober 1882 medgifvit, att för tiden från och med den 1 November 1882 till och med den 31 Oktober 1883 finge hos Generalpoststyrelsen anställas en adjungerad ledamot, hvilken — med skyldighet att handlägga, utom revisionsärenden, äfven taxe-ärenden med dertill hörande utländsk korrespondens och det inom postverket förekommande statistiska arbete — skulle ega att af postmedlen uppbära ett arfvode, motsvarande byråchefs lön och tjenstgöringspenningar; och har, jemlikt Kongl. brefvet den 12 Oktober 1883, stadgandet härom blifvit utsträckt till utgången af Oktober månad 1884. Slutligen anför styrelsen, *att* omständigheterna i en senare tid icke minskat, men väl ökat behovet af en förstärkning i antalet föredragande hos Generalpoststyrelsen; i hvilket afseende styrelsen åberopar förhållandena under de fem år, 1868—1872, hvilka föredragning anställandet hos styrelsen af en *tredje* byråchef, jemförda med förhållandena under senast förflutna fem år. Medan under den förra femårs-

perioden 1868—1872 antalet till styrelsen inkomna mål utgjorde i medeltal för år ..... 5,064, hade för åren 1878—1882 medeltalet af dylika mål utgjort ..... 9,747, hvilket innefattade en tillökning af 92 $\frac{1}{2}$ procent.

Vid öfvervägande af hvad sålunda blifvit anfördt har Utskottet funnit framställningen om uppförande å ordinarie stat från och med år 1885 af en befattning, som redan nu visat sig icke kunna utan stor olägenhet undvaras, grundad på så giltiga skäl, att Utskottet utan vidare motivering anser sig böra tillstyrka bifall till densamma.

Beträffande den gjorda framställningen om tillökning med 5,000 kronor i styrelsens anslag till *vikariatsersättning samt arfvoden åt extra biträden*, får Utskottet endast hänvisa till den redogörelse för de ökade göromålen vid postverket, som ofvan lemnats.

Hvad angår de förhöjningar i aflöningsstaten, som ifrågasatts för *uppflyttande af 59 postmästare af sjunde klassen i sjette aflöningsklassen*, och för *uppflyttande af 61 postexpeditörer från andra till första lönegraden*, så hvilat dessa framställningar på så likartade grunder, att Utskottet anser lämpligast att i ett sammanhang redogöra för samtliga berörda grunder.

Ofvannämnda tjänstemän, för hvilka lönetillökning ställts i fråga, åtnjuta nu följande aflöningsförmåner:

Föreståndarne för sjunde klassens postkontor:

aflöning å stat	kronor 1,200: —	
uppbördsprovision, beräknad i medeltal		
till	» 405: —	
sportler.....	» 105: —	1,710: —
hvertill komma ålderstillägg,		
utgående med:		
efter fem års tjänstgöring	» 300: —	
» tio »	» 600: —	
utgörande hela aflöningen således efter intjenta två ålderstillägg		2,310: —

Postexpeditörer af andra lönegraden:

aflöning å stat	kronor 1,200: —	
och, då de icke äro anstälde i tjänstgöring å jernväg, provision, i medeltal utgörande	» 262: —	1,462: —

jemte enahanda ålderstillägg, som tillkommer för sjunde klassens postkontor. Efter intjenande af båda ålderstilläggen varder aflöningen ..... 2,062: —

De lönetillskott å stat, som jemte bibehållandet af öfriga aflöningsförmåner skulle beredas ifrågavarande posttjenstemän, derest hvad Kongl. Maj:t föreslagit varder bifallet, utgöra:

för föreståndare af sjunde klassens postkontor 400 kronor, då hela lönen å stat blefve 1,600 kronor, eller samma belopp som nu å stat utgår till föreståndare af sjetten klassen; och

för postexpeditörerna af andra lönegraden, hvilka icke åtnjuta någon sportelinkomst, likaledes 400 kronor, då hela aflöningen å stat blefve 1,600 kronor.

Till stöd för och utredning om behovet af den begärda löneförbättringen, har förutom de nu väsentligt ökade göromålen, hvarför här nedan i annat sammanhang kommer att redogöras, anförts och åberopats:

beträffande *föreståndarna för sjunde klassens postkontor*, af hvilkas hela antal, eller 59, 18 nu vore i åtnjutande af ett ålderstillägg, och 21 af två ålderstillägg, att af de föreståndare af denna klass, hvilka vore i åtnjutande af förmånen af två ålderstillägg, och hvilkas aflöningsförmåner till följd deraf beräknades i medeltal uppgå till 2,310 kronor, svårigen kunde anses vare sig fullt ersatte för det arbete, de i postverkets tjänst nedlade, eller uppbära en för deras och deras familjers bergning tillräcklig inkomst; att sådant än mindre kunde antagas vara fallet med kontorsföreståndare, hvilka uppbure antingen endast ett ålderstillägg eller ock alldeles icke något dylikt tillägg, och hvilkas löneinkomst till följd deraf vore i medeltal inskränkt, i förra fallet till 2,010 kronor, och i senare fallet till 1,710 kronor; att i afseende å samtliga föreståndare för sjunde klassens postkontor i öfrigt borde anmärkas, att, emedan deras aflöning understeg den aflöning, som i allmänhet ansåges böra uppbördsmän tillförsäkras, postförvaltarne icke vore i åtnjutande af några så kallade missräkningspenningar, hvilka funnes en del andre uppbördsmän tillagde; att för många af desse posttjenstemän, hvilkas medelålder utgjorde 46 år, förefunnes endast ringa utsigt att vinna befordran till bättre aflönade befattningar inom postverket; samt att det högst sällan inträffade, att någon af dem vore i tillfälle att, genom arbete äfven utom verket, bereda sig något bidrag till lefnadskostnadernas bestridande; och

beträffande *postexpeditörerna*: att de bland desse tjenstemän, hvilka användes i postkupé, icke bekomme någon uppbördsprovision, hvaremot de uppbure ett dagtraktamente (enligt Kongl. brefvet den 8 December 1881 för postexpeditör lägst 2 kronor 50 öre för ett dygn), hvilket dock endast vore

afsedt att utgöra ersättning för den tillökning i utgift, som för postkupépersonalen blefve en följd deraf, att densamma under tjenstgöringen befunne sig på resande fot; att i öfrigt — med undantag för hvad anginge lefnadsåldern, hvilken i allmänhet vore lägre för postexpeditörer än för kontorsföreståndare — gälde äfven om postexpeditör af andra lönegraden hvad ofvan anförts till stöd för framställningen om förbättrade löningsvilkor för föreståndare för sjunde klassens postkontor; att med afseende å förenämnda skilnad i lefnadsåldern, och då, hvad postkupépersonalen vidkomme, vid tjenstgöring å en del kortare jernvägslinier, lefnadskostnaden borde kunna ställas något billigare än hvad fallet blefve å en del längre linier, det icke synts kunna *ifrågasättas*, att till samtliga postkupéexpeditörer borde utsträckas den förhöjning i löneanslag, som kunde vara medgifven, men att *nödigt* vore, att åtminstone hälften af samtliga postexpeditörer komme i åtnjutande af en aflöning å stat, motsvarande den, som nu uppbures af de 36 postexpeditörerna af första graden, eller 1,600 kronor; samt slutligen att, för vinnande af detta mål, blefve nödigt att i första löneklassen uppflytta ytterligare 61 af de i Generalpoststyrelsens förslag till stat för år 1885 till 200 upptagne postexpeditörerna.

Vidare har under rubriken *aflöningsstaten* föreslagits en förhöjning af 31,200 kronor för *anställande af 26 nya postexpeditörer i andra lönegraden*; och är till stöd härför hufvudsakligen anfördt: att den stora utvidgning af postförbindelserna, som för ett tiotal år sedan egde rum i sammanhang med indragning af den ordinarie kronobrefbäringen, tillika med andra åtgärder till postutvexlingens underlättande — anordnande af ångbåtspostexpeditioner, af landtbrefbäring och af breflådbefordran med landsvägspost, beredande af tillfälle till utvexling af postanvisningar äfven genom poststation, införande af ett medelporto för paketer och den genom postkongresserna i Bern och Paris åstadkomna nedsättning i afgifterna för mellanriksförsändelser och förenkling i sättet för desammas behandling m. m. — verkat derhän, att i en senare tid posttrafiken nått en utveckling, hvarom man icke kunnat hysa förhoppning, då till postutvexlingens främjande de åtgärder vidtogos, som nu befunnits hafva burit så rika frukter, och om hvilkas betydelse följande tabelluppgift vittnade:

Särskilda slag af försändelser.	Antal år 1874.	Antal år 1882.	Tillökning i procenttal.
Mellan inrikes orter utvexlade:			
vanliga <i>bref, brefkort</i> och <i>korsbands-</i> <i>försändelser</i>	14,750,000	33,800,000	129 %
<i>värdeförsändelser</i> i allmänhet	1,790,000	3,102,000	73 %
deraf <i>postanvisningar</i>	60,000	316,000	426 %
<i>postförskott</i>	10,000	92,000	820 %
Till utlandet affärdade:			
vanliga <i>bref, brefkort</i> och <i>bandförsän-</i> <i>dels</i>	1,521,000	4,333,000	185 %
<i>värdeförsändelser</i>	188,000	290,000	54 %

Ytterligare är anfördt: *att* det vore i väsentlig mån till förhållandena år 1874, som hänsyn tagits vid afgifvande af förslag till postverkets stater för år 1877, likasom, vid uppgörande nu af dylikt förslag för år 1885, ledning för omdömet om den arbetsstyrka, som under sistnämnda år blefve erforderlig, kunde hemtas af erfarenheten under år 1882, det sista år, för hvilket fullständig poststatistik funnes att tillgå; *att* denna erfarenhet vittnade om den utomordentligt stora tillväxten i de göromål, som skolat af postanstalternas tjänstemän handläggas; *att* särskildt borde i sådant afseende tagas hänsyn till det ökade antalet postanvisningar och postförskott; *att*, oaktadt omförmälda tillökning i postanstalternas göromål, den för postanstalterna å *stat* uppförda tjänstemanspersonal alldeles icke blifvit förstärkt, utan till och med i någon mån minskad, i det att antalet föreståndare för sjunde klassens postkontor blifvit från 64 nedsatt till 59; *att* det förhållande, att under sådana omständigheter de å postanstalterna förekommande göromål blifvit bestridda på ett sätt, som endast sällan gifvit anledning till anmärkning, haft sin grund deri, dels att i allmänhet postanstalternas tjänstemän, med en pligttrohet, som förtjenade erkännande, åt de till tjänsten hörande göromål af dagens och ofta äfven af nattens timmar egna flera, än som torde fordras af det större antalet bland statens öfrige tjänstemän, dels ock att, der, sådant oaktadt, oundgäng-

ligt befunnits att förstärka arbetspersonalen, detta skett genom anställande af extra biträden, till hvilka ersättning utgått af det för sådant ändamål å postverkets aflöningsstat uppförda anslag; *att* visserligen en del af de göromål, som anförtrots åt extra biträden, vore af beskaffenhet att för desammas bestridande icke erfordrades användande af personer, hvilka aflagt sådana kunskapsprof, som i allmänhet kräfdes för vinnande af inträde på tjenstemannabanan, men att flera af de å postanstalterna förekommande göromål emellertid voro af den beskaffenhet, att de icke kunde anförtros åt personer med så ringa underbyggnad som den, med hvilken man kunde åtnöja sig hos de till vaktbetjentklassen hörande biträden; *att* till sådana göromål i allmänhet vore att hänföra utfärdande af karta, försändelsernas uppförande i protokoll, posternas dirigerings, handläggning af en del ärenden, hvilka rörde postutvexlingen genom underlydande poststation eller landtbrefbärare, behandlingen af postanvisningar och postförskott, räkenskapsväsendet i allmänhet, den med hvarje år växande postutvexlingen med utlandet m. m.; *att* de för dessa och dylika göromål afsedda biträden, bland hvilka icke få vore af qvinkön, för närvarande uppginge till omkring 450, hvilket antal utan svårighet kunde ökas i den mån sådant kunde af behof påkallas; *att* härvid emellertid uppstått fråga, huruvida icke, under de förhållanden som nu mera inträdt, postverkets fördel bäst tillgodosåges derigenom, att af erforderliga nya likasom af förutvarande biträden någon del ersattes med postexpeditörer, för hvilka aflöning blefve å stat uppförd; *att* det alltid och säkerligen med skäl ansetts vara af vigt, att rättigheten att å postverkets vägnar utfärda qvitto å försändelser, som på postkontor aflemnades till befordran under assurances, inskränktes till ordinarie tjenstemän, hvilka i händelse af missbruk äfventyrade att gå miste om en plats, som beredde dem en säker, om ock tarflig utkomst, under det att någonting sådant icke i samma mån vore fallet med de vid postkontor anställda extra biträdena; *att* mer än någonsin en anordning af omförmälda slag måste anses nödvändig, sedan i en senare tid antalet värdeförsändelser vunnit den betydliga tillväxt, för hvilken ofvan redogjorts, en tillväxt, som för öfrigt icke ensamt sträckte sig till *antalet* utan ock till värdebeloppen, i det att dessa försändelsers värde år 1872 uppgått till omkring 280,500,000 kronor, men år 1882 stigit till 607,500,000 kronor; *att* flera af de större postkontoren hölles för allmänheten öppna tolf timmar af dygnet, och öfriga postkontor af andra, tredje och fjerde klassen mottoge och utlemnade försändelser i det minsta nio timmar af dygnet; *att*, derest tillika förekomme — såsom ofta vore fallet — handläggning nattetid af genomgående post, det naturligtvis icke kunde fordras, att postförvaltaren skulle å postkontor närvara hela den tid af dygnet, då kontoret vore tillgängligt för allmänheten; *men att* äfven å den tid, då postförvaltaren vore å kontoret närvarande, mycket ofta förekomme till-

fällen, då han — upptagen af afgående posters expedierande m. m. — måste åt annan person uppdraga värdeförsändelsers mottagande och qvitterande; att om af dessa och andra omständigheter påkallades en tillökning i antalet vid postkontor anstälde postexpeditörer, så gjorde sig ett dylikt behof icke mindre gällande i afseende å de jernvägstågen åtföljande postkupéexpeditioner, för hvilka antalet postföringsmål efter år 1874 och intill utgången af 1882 ökats från 228,700 till 481,400; samt att en tillökning i antalet för denna postutvexling använde postexpeditörer — hvilken gjorde det möjligt att å alla viktigare linier, och i kupé, der flere tjenstgjorde, till förman för desse alltid använda ordinarie tjensteman — icke skulle innefatta någon anmärkningsvärd tillökning i utgift för postverket, då jemlikt Kongl. brefvet den 8 December 1881 traktamente till ordinarie postexpeditör, som tjenstgjorde i postkupé, alltid utginge med väsentligen lägre belopp än det, som extra biträde vore berättigadt att uppbära; och slutligen att behofvet i oförmälda hänseenden skulle något så när tillgodoses, om föreslagna antalet postexpeditörer uppfördes å stat.

Då, efter inhemtande af nu anförda skäl för den här behandlade framställningen, någon tvekan om behöfligheten af den ifrågasatta tillökningen i den ordinarie personalen vid postverket svårigen torde förefinnas, anser Utskottet sig ega giltig grund att förorda äfven denna framställning.

Beträffande derefter framställningen rörande den vid postanstalterna anställda *vaktbetjening* — hvartill för närvarande räknades:

vaktmästare till ett antal af	38,
brefbärare » » » »	306,
ordinarie postiljoner » »	230,
och extra postiljoner med regelbunden tjenstgöring till ett antal af	119,
	tillsammans 693,

— så har Generalpoststyrelsen anført:

att för vaktmästarne aflöning vore å stat uppförd till belopp af 800 kronor för 5 vaktmästare och 700 kronor för öfrige 33, hvartill komme ålderstillägg, utgående efter fem års tjenstgöring med 100 kronor och efter 10 års tjenstgöring med ytterligare 100 kronor;

att till aflöning af brefbärare vore å aflöningsstaten uppfördt ett anslag af 245,000 kronor, deraf Generalpoststyrelsen, enligt § 16 af den för styrelsen gällande instruktion samt nådiga brefven den 20 Mars 1874 och den 2 Juni 1882, egde för brefbärarne anvisa dels lön, icke öfverstigande 300 kronor om året, dels dagtraktamente, som icke finge uppgå till högre belopp än 2 kronor för dag, hvarförutan brefbärarne hade samma rätt till ålders-

tillägg, som vaktmästarne vid postanstalterna, och af brefbärarne i hufvudstaden en inom hvarje brefbäraredistrikt egde att, såsom förman för de öfrige, uppbära ett särskildt tilläggsarfvode af 10 kronor i månaden;

att den fasta aflöningen till brefbärarne — ålderstillägg oberäknade — för närvarande utgjorde:

för 94 brefbärare med 300 kronor för hvardera,	
» 144 » » 250 » » » ,	
» 20 » » 200 » » » och	
» 48 » » belopp, understigande 200 kronor,	

samt utgjorde i medeltal för hvarje 253 kronor;

att brefbärarnes dagtraktamente blifvit fastställt: för 168 brefbärare till 2 kronor om dagen, för 126 brefbärare till belopp från 1 krona till 1 krona 80 öre och för öfrige 12 till belopp, understigande 1 krona, samt i medeltal för hvarje utgjorde 1 krona 70 öre för dag;

att för de ordinarie postiljonerne vore å stat uppförd aflöning, utgående för halfva antalet med 300 kronor och för de öfrige med 225 kronor, hvarjemte postiljonerne af ett å postverkets omkostnadsstat för ändamålet uppfördt anslag af 240,000 kronor egde under förrättning åtnjuta traktamente, som, med olika belopp, allt efter som tjenstgöringen egde rum å jernväg eller landsväg, beräknades för hvarje timme, postiljon vore från sin station frånvarande, men icke finge för dygn understiga 2 kronor 40 öre, äfven om beskickning fullbordats på kortare tid;

samt *att* extra postiljonerne egde, utom de arfvoden, hvartill desse betjente äro berättigade, utgående med 15 kronor i månaden för postiljon, tjenstgörande å jernväg, och med 5 kronor i månaden för landsvägs-postiljon, uppbära dagtraktamente efter enahanda grunder, som de ordinarie postiljonerne.

I statsrådsprotokollet (se sid. 8 och 9) meddelas, att af åtskillige vid postkontoren i Stockholm och Malmö anstälde vaktbetjente, brefbärare och postiljoner hos Generalpoststyrelsen gjorts framställningar om löneförbättring; och har styrelsen i anledning häraf vidare i ämnet anført hufvudsakligen: *att* af de anspråk, som framstälts, icke något syntes förtjena så stort afseende, som yrkandet, att af den brefbärare och postiljoner tillkommande aflöning en större del, än hittills varit fallet, måtte utgå i form af lön eller arfvode å stat; *att* beskaffenheten af den tjenstgöring, som ålåge desse postverkets betjente, verkade derhän, att de i allmänhet tidigare än deras vederlikar inom andra verk blefve urståndsatte att på ett tillfredsställande sätt fullgöra sina åligganden; men *att*, då ett sådant förhållande inträdde, det ringa beloppet af den pension, hvartill så väl brefbärare som postiljoner vore berättigade, mycket ofta utgjorde ett hinder för dem att från tjensten afgå;

att enligt det för Civilstatens pensionsinrättning gällande reglemente pensionen för vaktbetjente vore beroende af lörens belopp, i det att till 8:de klassen med 300 kronors pension hänfördes vaktbetjente, hvilkas lön uppginge till minst 500 kronor, men till 9:de klassen med endast 200 kronors pension vaktbetjente, hvilkas lön understeg 500 kronor; att än större blefve för dem bland de ifrågavarande betjente, hvilkas krafter tilläte dem att kvarstanna i tjenstgöring till dess de uppnått 65 år, skilnaden mellan den pension, som å postverkets indragingsstat kunde flertalet af dem tilldelas, och den pension, hvaraf andra betjente vid postverket med lön af 500 kronor eller derut öfver kunde komma i åtnjutande; att det icke kunde förnekas, att för en del af postanstalternas betjening de nuvarande löneförmånerna, på sätt i de till styrelsen ingifna ansökningar om löneförbättring framhållits, vore särdeles knappa; att detta i synnerhet vore förhållandet hvad anginge landsvägspostiljionerne, för hvilka dagtraktamentet vore lägre än för de å jernväg tjenstgörande postiljionerne, och bland hvilka flere funnes, som hade en löneinkomst på det hela af mindre än 700 kronor och i ett fall nedgående ända till 540 kronor; samt att bland brefbärarne vore åtskillige, för hvilka aflönningen i dess helhet uppginge till mycket ringa belopp, vexlande mellan 400 och 600 kronor.

En förändrad reglering af aflöningsförhållandena för postanstalternas betjening vore derföre, efter Generalpoststyrelsens åsigt, påkallad i syfte så väl att för brefbärare och postiljioner bereda bättre pensionsvillkor som att för den del af betjeningen, som kunde anses företrädesvis deraf i behof, åstadkomma någon tillökning i löneförmånerna; och syntes styrelsen detta syfte lämpligast kunna vinnas genom att dels höja den fasta aflönningen för brefbärare och postiljioner till belopp, som gjorde dem berättigade till högre pension vid afgang ur tjensten, dels vid bestämmandet af dagtraktamentet göra sådana jemkningar, att en hvar af betjeningen komme i åtnjutande af en löneinkomst på det hela, som kunde anses motsvara tjenstens beskaffenhet och innehafvarens skäligen anspråk på utkomst. Vid en sådan reglering borde dock, å andra sidan och på det postverket måtte kunna af betjeningen hemta all den nytta, denna vore i tillfälle att lemna verket, den förändring ega rum i betjeningens tjenstgöringsskyldighet, att densamma icke såsom hittills fördelades i skilda kategorier med olika tjenstgöring för hvarje, utan sammanfördes i en enda betjeningsklass, med skyldighet för en hvar af personalen att, efter omständigheterna, tjenstgöra vare sig såsom brefbärare eller postiljon, eller biträda vid göromålens handläggning å postanstalternas.

Åberopande hvad sålunda anförts och under framhållande tillika af det i följd af posttrafikens tillväxt föranledda behovet af tillökning jemväl i antalet af den fasta betjeningen, har Generalpoststyrelsen hemställt:

att — utöfver de nu vid postanstalterna anställde 38 vaktmästarne — måtte å dessa anstalters stat uppföras 675 vaktbetjente, motsvarande det antal brefbärare samt ordinarie och extra postiljoner, som för närvarande användes i regelbunden tienstgöring, tillökadt med 20 nya betjente;

att för en hvar af desse betjente måtte bestämmas en fast lön af 500 kronor, och för sådant ändamål — med uteslutande af nu i aflöningsstaten uppförda anslag till löner för postiljoner, 60,375 kronor, och till aflönande af brefbärare, 245,000 kronor — å aflöningsstaten uppföras ett anslag af 337,500 kronor;

att härvid — med upphäfvande af den rätt till ålderstillägg, som varit de nuvarande brefbärarne medgifven — en hvar af de nämnde vaktbetjente måtte berättigas att efter 5 års väl vitsordad ordinarie tienstgöring uppbära 100 kronors ålderstillägg till lönen; dock att tidpunkten för detta ålders-tilläggs åtnjutande icke i något fall finge vidtaga förr än fem år efter utgången af år 1884;

samt *att*, i den mån de nu vid postanstalterna anställde 38 vaktmästarne, hvilka åtnjöte fast aflönning af dels 800, dels 700 kronor, afginge, de ledigblifna vaktmästarebefattningarne icke måtte åter tillsättas, utan i stället antalet vaktbetjente med 500 kronors lön i motsvarande mån ökas.

Till traktamenten åt den ifrågavarande betjeningen har Generalpoststyrelsen, under förutsättning att, der omständigheterna dertill föranledde, äfven flere eller färre af de nuvarande 38 kontorsvaktmästarne skulle kunna tilläggas traktamente såsom tillökning i löneförmånerna, ansett ett belopp af 260,245 kronor erforderligt, så att, då för närvarande å postverkets omkostnadsstat är till rese- och traktamentsersättning för postiljoner anvisadt ett belopp af 240,000 kronor, den tillökning å omkostnadsstaten, som skulle erfordras för den ifrågasatta regleringen, följaktligen komme att uppgå till 20,245 kronor. Om härtill lades det belopp, hvarmed det föreslagna anslaget å aflöningsstaten för vaktbetjentes aflönande komme att öfverstiga nu anvisade anslag för postiljoners och brefbärares aflönning, eller 32,125 kronor, men å andra sidan afräknades den besparing i ålderstillägg, Generalpoststyrelsen beräknat såsom en följd af regleringen, eller 27,900 kronor, skulle den tillökning i utgift på det hela, som komme att af regleringen föranledas, uppgå till 24,470 kronor.

Så vidt Utskottet kunnat inhemta, hafva grunderna för tilldelande åt vederbörande af de här ofvan omförmälda dagtraktamenten blifvit fastställda, hvad angår postiljoner genom Kongl. brefven den 17 Maj 1872 och den 23 Mars 1877, och hvad angår brefbärare genom Kongl. brefvet den 2 Juni 1882, i hvilket senare nådiga bref Generalpoststyrelsen erhållit be-myndigande att bestämma *beloppet* af dagtraktamenten m. m. Och har

Generalpoststyrelsen, beträffande det belopp i traktamenten, som efter den ifrågakommande regleringen af lönerna skulle komma att utgå, anmärkt, att stor svårighet mötte att redan nu uppgöra en beräkning af postverkets utgifter för tilldelande åt vederbörande af traktamente till sådant belopp, att, tillsammans med aflöningen å stat, detsamma måtte bereda vederbörande en för deras uppehälle erforderlig inkomst, men att styrelsen emellertid ansåge sig ega skäl antaga, att, i medeltal, ifrågavarande utgift icke skulle för vaktbetjent öfverstiga en krona om dagen. Med beräkning häraf och med fäst afseende på antalet vaktbetjente, hvilka med inberäkning af de 38 på stat uppförde kontorsvaktmästarna upptagits till 713, har det antagits, att ett belopp af 260,245 kronor skulle blifva tillräckligt för bestridande af utgifterna till traktamenten.

Utskottet har icke funnit anledning till anmärkning mot den här ofvan närmare behandlade framställningen rörande de vid postverket anstälde vaktbetjentes aflöningsförmåner och öfriga dermed sammanhängande förslag.

Af de i *aflöningsstaten* begärda förhöjningar återstår nu att behandla dels förslaget om *tillökning i anslaget till aflönande af poststationsföreståndare*, dels ock förslaget om *tillökning i anslaget till aflönande af extra biträden vid postanstalterna*.

I fråga om det förra af nämnda förslag har Generalpoststyrelsen anfört: *att* med föreståndarne för poststationer, hvilka icke vore vid jernväg belägna, i allmänhet vore afslutade kontrakt om befattningens handhafvande; *att* det följaktligen i allmänhet endast vore i händelse af kontraktets uppsägning som en löneförhöjning för dessa poststationsföreståndare kunde ifrågakomma; *att* derest sådan uppsägning skedde och lämplig person icke funnes, som vore villig att på förut gällande vilkor handlägga postgöromålen, kunde — der ej uppsägningen ansåges innefatta anledning att indraga stationen — nödigt finnas att bevilja en förhöjning i arfvodet inom den af författningarna föreskrifna gräns; *att* arfvodet till poststationsföreståndare, som vore anställd på stat — hvilket arfvode i medeltal utginge med 198 kronor — kunde jemlikt Kongl. brefvet den 20 Mars 1874 i mån af behof höjas till 600 kronor; *att* hvad anginge utvägen att, der en förhöjning i arfvodet vore oundgänglig, om stationen skulle kunna bibehållas, genom stationens indragning förekomma en tillökning i utgift, talade mot vidtagande i afsevärd utsträckning af dylika åtgärder icke allenast allmänhetens behof af underlättade tillfällen till postutvexling, utan äfven erfarenheten rörande det finansiella resultatet af poststationernas verksamhet; *att* under det aflöningen till samtliga nu varande poststationers föreståndare — den enda af de hittills för poststationerna ifrågakommande utgifter, som uppginge till något afsevärdt belopp — utgjorde omkring 564,500 kronor, så kunde inkomsten af ensamt

vanliga bref, som genom poststationerna afsändes, beräknas till omkring 1,080,000 kronor; samt att äfven för postgöromålens handläggning å jernvägsstation icke sällan en tillökning i arfvode påkallades; och att, oaktadt hittills utgifterna å anslaget till poststationsföreståndares aflöning med omkring 5,500 kronor understigit det belopp, 370,000 kronor, hvartill samma anslag senast blifvit fastställt, Generalpoststyrelsen med afseende å omförmälda omständigheter ansåge anslaget böra med 15,000 kronor förhöjas, eller till 385,000 kronor.

Rörande det senare af de nyss omförmälda förslagen har Generalpoststyrelsen anfört, att, ehuru genom ökandet af postexpeditörernes å stat antal en motsvarande nedsättning borde göras i antalet aflönade *extra biträden* vid postanstalterna, och således anslaget till desse minskas med det belopp, 21,200 kronor, hvartill, efter beräknad aflöning af 817 kronor om året till hvart af de 26 extra biträdena, som komme att med postexpeditörer ersättas, utgifterna för dessa biträden uppginge, Generalpoststyrelsen likväl ansåge anledning saknas till det antagande, att posttrafiken icke skulle komma att ökas under 1885, särskildt, i fall enkla brefportot nedsattes till tio öre; samt att styrelsen för ty och af omtanke om göromålens behöriga gång såge sig manad föreslå ifrågavarande anslags höjande från nuvarande 315,000 kronor till 330,000 kronor.

Med afseende å hvad sålunda blifvit anfördt till stöd för de nu behandlade förslagen finner Utskottet ej skäl att deremot göra någon anmärkning.

Utskottet har nu behandlat de framställningar, som blifvit gjorda rörande postverkets *aflöningsstat*, med undantag allenast af den på statens slutsumma icke inverkande framställningen rörande den rabatt af 2 procent, som vid köp af frimärken nu tillkommer den, som på en gång köper minst 300 frimärken. Utskottet har funnit den framställning, som blifvit gjord beträffande berörda rabatt, i så väsentlig mån sammanhänga med frågan om den nedsättning i inrikes brefportot m. m., som vid denna riksdag ifrågasatts, att först sedan det visat sig, huruvida berörda framställning varder bifallen, utlåtande derom torde böra meddelas.

Enligt den plan, som uppstälts för behandlingen af Kongl. Maj:ts proposition angående postverket, bör nu till pröfning upptagas den del af nämnda proposition, som afser *pensionsstaten*; och får Utskottet i sådant afseende anföra, att Utskottet icke funnit anledning till erinran mot någon af de pensioner, som begärts för de å sid. 16 och 17 i statsrådsprotokollet omförmälda posttjenstemän, hvilka här ofvan jemväl blifvit uppräknade. Till närmare behandling föreligger således endast frågan om pension för Postdirektören Winroth. Af den härom till Riksdagen aflättna särskilda propositionen inhemtas, bland annat, att Postdirektören Winroth, hvilken, född år

1810, nu uppnått en ålder af mer än 73 år och redan vid 16 års ålder vunnit anställning i postverket samt kort efter fyllda 21 år befordrats till ordinarie tjänsteman derstädes, och sedermera ytterligare befordrats, år 1863 till kameraldepartementschef hos Generalpoststyrelsen och år 1876 till sin nu innehafvande befattning, icke vore berättigad att vid afgang från tjensten bekomma i pension mer än 3,000 kronor, hvaraf 2,400 kronor från Civilstatens pensionsinrättning, till hvilken han i 52 år erlagt afgifter, och 600 kronor fyllnadspension af postmedel, då pensionen komme att uppgå till ett mot hans nu varande lön svarande belopp. Denna pension har i förhållande till så väl omfattningen som beskaffenheten af det af Winroth i statens tjänst nedlagda arbete ansetts vara allt för ringa, och Kongl. Maj:t har derföre och af öfriga anförda skäl, på tillstyrkan af Generalpoststyrelsen, föreslagit Riksdagen att bevilja den äskade tilläggs pensionen. — Hänvisande till hvad härutinnan blifvit i den nådiga propositionen (N:o 25) anfördt, får Utskottet till de deri meddelade upplysningar tillägga, att Postdirektören Winroth, förutom den honom enligt stat tillkommande aflöning, i lön och tjänstgöringspenningar såsom postdirektör i Stockholm åtnjutit icke obetydliga extra inkomster. Dessa uppgå nemligen, enligt hvad Utskottet inhemtat, till sammanlagt 10,340 kronor, hvaraf

uppbörds- och frimärkesprovision	kr. 5,000: —
arfvode för lösväskor	» 440: —
för räknings hållande med korrespondenter	» 4,900: —

Dessa inkomster, af hvilka emellertid en del lärer hafva årligen afgått till betalning af nödigt biträde, skulle naturligtvis, så snart Postdirektören Winroth från tjensten afgått, kunna på ett för en lämplig anordning och omreglering af göromålen passande sätt fördelas och användas. Då således genom Postdirektören Winroths afgang, hvilken af Generalpoststyrelsen förut-satts skola inträffa till nästa års början, styrelsen skulle sättas i tillfälle att, utan ytterligare anlåtande af den i postverkets tjänst pröfvade veteranens krafter, på lämpligt sätt sörja för de mångahanda tjänstebestyrens obehindrade gång och i detta afseende vidtaga de fördelaktigaste anordningar, anser Utskottet Kongl. Maj:ts proposition böra bifallas.

För att underlätta bedömandet af de höjningar i *omkostnadsstaten*, som ansetts behöfliga, har följande sammanställning af de i 1884 års stat upptagna anslag å nämnda stat och de utgifter, i runda tal, som under tiden från och med den 1 Juli 1882 till och med den 30 Juni 1883 egt rum, blifvit uppgjord:

	Anslag å 1884 års stat.	Utgifter under tiden 1 Juli 1882—30 Juni 1883.
till uppbörds- och frimärkeprovision	240,000 —	254,300 —
» förhyrande af postlokaler, m. m.	85,000 —	72,600 —
» expensutgifter	325,000 —	332,000 —
» rese- och traktamentsersättning för tjänste- resor i allmänhet	13,000 —	9,800 —
» traktamente för tjänstemän i jernvägspostkupé	175,000 —	166,200 —
» dito för postiljoner	240,000 —	232,100 —
» postbetjentes beklädnad och beväring	45,000 —	44,800 —
» poståkdons anskaffande och underhåll	15,000 —	8,900 —
» postföringskostnad: vid befordran å jernväg	900,000 —	852,400 —
» » å landsväg och inom post- anstalternas områden samt till landtbrefbäring	800,000 —	658,400 —
» » sjöledes: mellan fasta landet och Gotland	45,000 —	54,900 —
» öfriga inrikes orter	45,000 —	41,900 —
» Sverige och Finland	6,500 —	5,700 —
» » Danmark	12,000 —	5,000 —
» » Tyskland	15,000 —	13,400 —
» » England	2,000 —	4,800 —
för godtgörelse till främmande postverk	55,000 —	40,500 —
» tillverkning af frimärken, frankokuvvert och brefkort	45,000 —	29,200 —
till diverse utgifter	40,000 —	66,000 —

I statsrådsprotokollet anföres härom vidare:

» Vid en blick på denna jemförande tabell faller det genast i ögonen, att under den nämnda tiden utgifterna å anslaget till postbefordran å landsväg och inom postanstalternas områden samt till landtbrefbäring med icke mindre än 141,600 kronor understigit det belopp, hvartill anslaget senast blifvit fastställt, ett förhållande som, enligt hvad Generalpoststyrelsen anför, hufvudsakligen vore att tillskrifva den nedsättning i postföringslegan, som med biträde af nitiske posttjänstemän i orterna under de senare åren åstad-

kommits. Då emellertid omständigheter kunde före utgången af det år, för hvilket förslag till utgiftsstater nu afgifvits, inträffa, som föranledde en stegring i postföringslegan, och möjligen uppkommande öfverskott å detta anslag borde användas till ytterligare utvidgning af postförbindelserna, har Generalpoststyrelsen ansett någon nedsättning i detta anslag icke böra ifrågasättas.

Icke heller i anslaget till postföringskostnad vid befördran å jernväg, å hvilket anslag, enligt samma tabell, utgifterna understigit anslaget med 47,600 kronor, har Generalpoststyrelsen funnit skäl att föreslå någon nedsättning, likasom styrelsen å andra sidan icke ansett den omständigheten, att anslaget till diverse utgifter öfverskridits med 26,000 kronor, böra föranleda någon förhöjning i detta anslag, då af detsamma under den tid, tabellen omfattar, utbetalts för posthusbyggnad i Sundsvall ett belopp af 27,500 kronor.

Deremot har styrelsen *dels* föreslagit ökning i följande anslag, nemligen:

i anslaget *till expensutgifter*, hvilket styrelsen såväl med afseende å posttrafikens motsedda ytterligare tillväxt som, på det styrelsen måtte blifva i tillfälle att tillhandahålla poststationerna vissa för dem erforderliga förbrukningsartiklar, såsom kuvert, segelgarn, m. m., ansett böra ökas med 25,000 kronor, eller från sitt nuvarande belopp, 325,000 kronor, till 350,000 kronor;

i anslaget *till rese- och traktamentsersättning åt postiljoner*, hvilket anslag, nu utgörande 240,000 kronor, styrelsen, åberopande sin framställning rörande reglering af aflöningen för postanstalternas betjening, funnit böra, under förändrad benämning af *anslag till traktamente för vaktbetjente*, upptagas till ett belopp, i jemnadt tal, af 260,000 kronor, innefattande en tillökning med 20,000 kronor;

samt i det närmast efter anslaget till postbefördran mellan fasta landet och Gotland upptagna, i staten uppförda anslag *för postbefördran sjöledes mellan öfriga inrikes orter*, i hvilket anslag, under förutsättning att derifrån finge tills vidare utgå äfven kostnaden för den numera anordnade vinterpostföringen mellan fasta landet och Öland, en ökning blefve erforderlig med 10,000 kronor, eller från nu anvisade 45,000 till 55,000 kronor;

dels hemställt, att anslaget *till uppbörds- och frimärkesprovision*, i senast fastställda stat upptaget till 240,000 kronor, måtte, med hänsyn till det lägre belopp, hvartill postverkets uppbörd för år 1885 blifvit beräknad, nedsättas med 11,500 kronor, eller till 228,500 kronor.»

Genom de i omkostnadsstaten sålunda föreslagna förändringarne, mot hvilka föredragande departementschefen ej funnit något att erinra, skulle ökning i denna stat uppkomma med 55,000 kronor, men staten å andra sidan minskas med 11,500 kronor, samt följaktligen statens slutsumma, som

för närvarande är 3,103,500 kronor, komma att, på sätt ofvan blifvit nämndt, ökas med 43,500 kronor, eller till 3,147,000 kronor.

Mot denna förhöjning har, med afseende på den förebragta utredningen, Utskottet ej funnit anledning till anmärkning.

I fråga slutligen om anslaget till oförutsedda utgifter har förhöjning blifvit äskad med ett slutligen bestämdt belopp af 28,200 kronor, så att anslaget, som nu utgör 40,000 kronor, skulle komma att uppgå till 68,200 kronor. Förhöjningen föranledes åtminstone till stor del deraf, att från detta anslag ansetts böra bestridas de förskott, postverket har att, enligt § 19 mom. 2 i förordningen angående en postsparbank för riket den 22 Juni 1883, utbetala för gäldande af de med postsparbankens förvaltning förenade utgifter, så länge postsparbankens räntevinst dertill icke lemnar full tillgång; och har mot den begärda förhöjningen i detta anslag anledning till anmärkning icke förekommit.

De *minskningar* i postverkets utgiftsstaten, som ifrågakommit, bero dels af de ofvan behandlade särskilda förslagen om förhöjningar i vissa anslag och dels af andra förhållanden, hvilka redan förut torde vara tillräckligt tydligt angifna, dock att härvid torde böra närmare redogöras för sättet, huru den i aflöningsstaten föreslagna nedsättning med 12,300 kronor i anslaget till ålderstillägg blifvit beräknad. I afseende härå torde hvad i statsrådsprotokollet (sid. 13) är antydt böra fullständigast genom sifferuppgift å de förhöjningar i detta anslag, som äro en följd af redan fattade beslut, i det att med 1885 års ingång 19,500 kronor skulle såsom ålderstillägg tillkomma, förutom de redan nu utgående. Om från den genom den föreslagna omregleringen af vaktbetjentes löneförmåner vunna besparing i ålderstilläggsanslaget .....

kronor 27,900: —

tillökad med summan af de besparingar å sistnämnda anslag, som genom dödsfall eller annorledes under år 1883 intill tiden för uppgörande af statsregleringsförslaget för postverket uppkommit .....

» 3,900: —

eller kronor 31,800: —

drages summan af den tillökning i ålderstillägg, som med ingången af år 1885 beräknas komma att ega rum, derigenom att åtskillige tjänstemän och betjente äro berättigade att då komma i åtnjutande af första eller andra ålderstillägget .....

» 19,500: —

så uppkommer det belopp af kronor 12,300: —

som i styrelsens förslag till stat beräknats såsom den besparing, som å ålders-tilläggsanslaget i dess helhet för år 1885 skulle uppkomma.

Innan Utskottet lemnar förevarande anslagstitel, har Utskottet velat fästa uppmärksamheten å önskvärdheten deraf att, då fråga är om fastställande af utgiftsstat för ett verk sådant som postverket och andra, der de särskilda anslagen fördelas på många olika stater, uppställningen af de ifrågakommande förslagen till ändringar i en eller annan stat, der sådant utan uppoffrande af andra ändamål befinnes kunna ske, må blifva sådan, att med lätthet kan utrönas, hvar och med huru stora belopp ökning eller minskning af anslag funnits böra ske. Utskottet har för sådant ändamål under flera år och jemväl i detta utlåtande användt en uppställning, som synts Utskottet öfver hufvud taget vara tillfredsställande; och då Utskottet har anledning antaga, att denna mening icke är allenastående, har Utskottet trott sig kunna uttala den förhoppning, att de grunder för uppställningen, Utskottet följt, skulle kunna prövas vara tillämpliga.

Under åberopande af hvad Utskottet här ofvan i anledning af de rörande postverket gjorda framställningar anfört och under förbehåll om rätt för Utskottet att framdeles afgifva särskildt utlåtande angående den del af nyssnämnda framställningar, som af förut antydt skäl ansetts icke ännu böra af Utskottet behandlas, hemställer Utskottet,

att Riksdagen må:

- a) med godkännande af hvad Kongl. Maj:t föreslagit rörande postverkets stater för år 1885 höja nedannämnda stater, nemligen:

aflöningsstaten med	kronor	140,425: —
omkostnadsstaten med	»	43,500: —
oförutsedda utgifter med	»	28,200: —

tillsammans kronor 212,125: —

men deremot minska följande stater, nemligen:

öfvergångsstaten med	kronor	1,600: —
afkortningar och restitutioner med	»	10,225: —

tillsammans kronor 11,825: —

- b) bevilja den af Kongl. Maj:t för Postdirektören Winroth begärda pension å 2,600 kronor, derest han med innevarande års slut från tjensten afgår, samt för detta ändamål äfvensom för beredande af pensioner enligt gällande grunder åt ofvan särskildt uppgifne posttjenstemän höja slutsumman af pensionsstaten med 12,700 kronor; samt

- c) i händelse af bifall till hvad under mom. a) och b) hemstälts bestämma det å sjunde hufvudtiteln uppförda anslag till postverket, förslagsvis beräknadt, till 5,513,000 kronor, att utgå dels direkte af postverkets uppbörd för år 1885 och dels, i den mån denna icke blifver för ändamålet tillräcklig, af postverkets reserverade, hos Statskontoret inestående medel.

Telegrafverket.

5:o. Under denna anslagstitel har Kongl. Maj:t föreslagit, att Riksdagen dels såsom reservationsanslag, att af telegrafmedlen direkte utgå, för år 1885 åt telegrafverket må anvisa enahanda belopp, 1,330,000 kronor, hvartill inkomsterna af berörda medel blifvit beräknade, dels ock antaga de af Kongl. Maj:t för år 1884 fastställda utgiftsstaten för verket såsom gällande äfven för år 1885, med rätt för Kongl. Maj:t att ej mindre deri göra de jemkningar, som kunna finnas af behofvet påkallade, än äfven för telegrafverkets tidsenliga utveckling och förbättring använda det öfverskott, som kan å inkomsterna uppstå.

*Angående
anslag till
telegraf-
verket.*

[5.]

Hänvisande till statsrådsprotokollet (sid. 22 och 23) och der lemnade utredning, hemställer Utskottet, under förutsättning att inkomsttiteln »telegrafmedel» varder beräknad till 1,330,000 kronor,

att hvad Kongl. Maj:t beträffande telegrafverket föreslagit och äskat må vinna Riksdagens bifall.

Tullverket.

6:o. Kongl. Maj:t har föreslagit, att Riksdagen, med godkännande af de i protokollet öfver finansärenden den 9 sistlidne Januari omförmälda förändringar i tullverkets stater, måtte bestämma anslaget för tullverket till ett mot staternas slutsumma svarande belopp af 2,476,000 kronor, att såsom förslagsanslag direkte utgå af tullmedlen; och

*Angående
anslag till
tullverket.*

[6.]

att Riksdagen måtte medgifva, att, då tjänst vid tullverket är ledig och kommer att i vanlig ordning återbesättas, den del af aflöningen efter stat, som icke erfordras för tjänstens uppehållande under dylik ledighet, må tillfalla tullstatens enskilda pensionsinrättning till förmån för enkor och barn efter embets- och tjänstemän samt betjente vid tullverket.

I öfverensstämmelse med hvad förut egt rum får Utskottet meddela

följande öfversigt öfver de för år 1885 nu föreslagna och de af senaste Riksdag för innevarande år fastställda stater för tullverket:

	1884.	1885.
Aflöningsstaten	kronor 1,690,400: —	1,699,200: —
Öfvergångsaflöningsstaten	» 39,150: —	35,910: —
Ålderstilläggsstaten	» 250,000: —	250,000: —
Indragningsstaten	» 55,695: —	50,335: —
Pensionsstaten för afskedade tjänstemän och betjente	» 197,000: —	197,000: —
Pensionsstaten för afidne tjänstemäns och betjentes i fattigdom efter- lemnade enkor och barn	» 31,800: —	31,800: —
Omkostnadsstaten	» 211,955: —	211,755: —
Summa kronor	2,476,000: —	2,476,000: —

I. Ökning.

A) Aflöningsstaten.

Förhöjd aflöning åt tullförvaltaren i Nyköping	kronor 300: —	
Aflöning till en öfveruppsyningsman i Malmö	» 2,000: —	
Förhöjd aflöning till personalen vid tull- kammaren i Landskrona	» 4,300: —	
Förhöjd aflöning till tullförvaltaren och kontrollören i Ystad	» 1,500: —	
Förhöjd aflöning till tullförvaltaren i Lidköping	» 300: —	
Förhöjd aflöning till två tullkammare- föreståndare	» 400: —	8,800: —

B) Omkostnadsstaten.

För höjning af det med 300 kronor nu utgående arfvode åt läkare för tullverkets lägre vaktbetjening i Göteborg	kronor 150: —	
För uppförande å staten af arfvode åt sådan läkare i Malmö	» 200: —	350: —

Summa ökning kronor 9,150: —

II. Minskning.A) *Öfvergångsaflöningsstaten.*

Afförande till följd af afgang bland de å staten uppförda personer ..... kronor 3,240: —

B) *Indragningsstaten.*

Afförande af samma anledning ..... » 5,360: —

C) *Omkostnadsstaten.*

Nedsättning af de från anslaget utgående arfvoden till rådstufvurätterna, utom den i Stockholm, för afgörande af tullmål ..... kronor 350: —
 Nedsättning för jemnande af staternas slutsumma ... » 200: —

Summa minskning kronor 9,150: —

Af förestående jemförelse visar sig, att föreslagna ökningar och minskningar svara mot hvarandra, så att slutsumman af samtliga stater varder helt och hållet oberörd af de förändringar, som ifrågasatts.

Af de förhöjningar i *aflöningsstaten*, som nu blifvit efter derom af Generaltullstyrelsen gjord framställning af Kongl. Maj:t begärda, afser den första att bereda *tullförvaltaren i Nyköping* en tillökning i aflöningen med 300 kronor. Denne tjenstemans aflöning utgår nu med 2,700 kronor, hvaraf 2,000 kronor lön och 700 kronor tjenstgöringspenningar, hvarjemte han eger rätt till två ålderstillägg å tillhopa 800 kronor; och skulle den ifrågasatta förhöjningen hänföras till tjenstgöringspenningarne, så att dessa komme att uppgå till 1,000 kronor. Derjemte skulle åt ifrågavarande tjensteman tillerkännas rätt att erhålla två ålderstillägg å tillsammans 1,000 kronor, i följd hvaraf aflöningen, efter intjenande af ålderstilläggen, skulle komma att utgöra 4,000 kronor i stället för 3,500 kronor, hvartill aflöningen för närvarande kan högst uppgå.

Såsom skäl för den begärda tillökningen i denna aflöning är i statsrådsprotokollet (sid. 23 och 24) anfördt, att tulluppbörden i Nyköping, hvilken år 1875, då den nuvarande aflöningen för tullförvaltaren derstädes bestämdes, uppgick till allenast 1,170 kronor, sedermera, efter det staden år 1878 kommit i åtnjutande af nederlags- och transitupplagsrätt, så ökats, att

den i jemna tusental utgjort, under hvarterdera af åren 1878 och 1879 24,000 kronor, under år 1880 36,000 kronor, under hvarterdera af åren 1881 och 1882 31,000 kronor samt under de 9 första månaderna af 1883 35,000 kronor, och att denna uppbörd, som hufvudsakligen inflöte i relativt små poster, för tullförvaltaren, ende tjänstemannen vid tullkammaren, medförde ett vida mera ansträngande arbete än en motsvarande uppbörd, som inflöte i mera betydande poster.

Enligt hvad jemväl inhemtats af de i denna fråga lemnade upplysningar åtnjuta tullförvaltarna i Sölvesborg, Ronneby och Marstrand den högre aflöning, som för tullförvaltaren i Nyköping nu begärts; och då dennes befattning, med hänsyn till göromålens beskaffenhet och omfång, kan anses med de tre förstnämnda ungefär jemförlig, synes skäl icke förefinnas till att förvägra tullförvaltaren i Nyköping den lönetillökning, som ifrågasatts.

Den för anställande af ytterligare en *öfveruppsyningsman i Malmö*, utöfver den, som redan nu är å stat derstädes uppförd, begärda förhöjning i aflöningsstaten med erforderliga 2,000 kronor — blifvande ålderstillägg å tillhoppa 1,000 kronor nu oberäknade — fördelade i lön 1,500 kronor och tjänstgöringspenningar 500 kronor, har, på sätt i statsrådsprotokollet (sid. 24) är meddeladt, föranledts deraf, att det behof af förstärkning i tullbevakningspersonalen, som uppkommit genom den sedan 1865, då tjänstemanspersonalen i Malmö bestämdes, väsentligt ökade trafiken och uppbördens stora tillväxt, visat sig vara stadigvarande. Hitintills har, enligt hvad Utskottet af så väl berörda statsrådsprotokoll som under hand meddelade upplysningar inhemtat, detta behof tillgodosetts genom anställande, år efter år, af en biträdande öfveruppsyningsman mot dagtraktamente. Detta sätt att fylla behofvet har emellertid befunnits icke vara tillfyllestgörande. Till tjänstens åligganden hörer nemligen särskildt att hafva öfverinseende öfver den betydliga tullbetjening, som lyder under tullkammaren i Malmö. En verksam kontroll öfver nämnda personal, som utgöres af så väl fast anstälde som ock till stor del af extra biträden, kräfver ovilkorligen en noggrann personal-känedom, som icke lärer kunna vinnas af personer, som i afvaktan på fast anställning tillfälligtvis vilja åtaga sig att mot dagtraktamente bestrida en öfveruppsyningsmans befattning.

Af sådan anledning anser Utskottet tillfyllestgörande skäl vara anförda för bifall till Kongl. Maj:ts framställning.

I följd af den betydligt ökade tulluppbörd, som under de senaste åren influtit i *Landskrona*, har framställning gjorts om förhöjning af aflöningen åt den vid tullkammaren i nämnda stad anställda personal. Af den utredning angående behofvet af denna höjning, som lemnats, framgår att uppbörden derstädes under åren 1870—1874 i medeltal utgjort 430,000 kronor, samt

att densamma år 1878 uppgått till 1,064,000 kronor och derefter årligen stegrats, så att den år 1882 utgjort 2,203,000 kronor och under år 1883 2,485,000 kronor, allt i jemna tusental. I afseende å uppördens storlek intager Landskrona numera fjerde rummet bland rikets städer. Dertill kommer, att Landskrona likasom Malmö och Helsingborg står i daglig förbindelse med utlandet och att stadens hamn vanligen är under hela året öppen för sjöfart, hvaråt bör tillmätas vigt vid bedömande af, huruvida tullpersonalen är i jemförelse med personalen å andra orter betungad af göromål. Den nu gällande aflöningsstaten för tullkammaren i Landskrona fastställdes år 1875. Med afseende å dessa förhållanden har billigheten ansetts kräfva, att tullpersonalen i Landskrona i aflöningshänseende likställdes med den i Malmö, eller med andra ord uppflyttades i den högsta aflöningsgraden, helst tullkammaren i Helsingborg, der tulluppörden hittills icke ens uppgått till 700,000 kronor och lefnadskostnaderna icke torde vara högre än i Landskrona, ansetts redan åtnjuta den nu för Landskrona begärda aflöningen.

En jemförelse mellan den nu gällande staten för tullkammaren i Landskrona och den nu ifrågasatta utfaller på följande sätt:

	Nuvarande.			Enligt förslaget.			Ökning å aflö- nings- staten.
	Lön.	Tjenst- görings- pennin- gar.	Ålders- tillägg.	Lön.	Tjenst- görings- pennin- gar.	Ålders- tillägg.	
Tullförvaltaren..... kronor	3,500	1,500	1,000	4,000	2,000	1,000	1,000
Kontrollören	3,000	1,000	1,000	3,000	2,000	1,000	1,000
Kammarskrifvaren	1,500	300	600	1,500	500	1,000	200
Öfveruppsyningsmannen	1,500	300	600	1,500	500	1,000	200
Uppsyningsmannen	900	300	300	1,000	500	300	300
1 Vaktmästare	700	300	300	800	400	300	200
5 d:o	3,500	1,500	1,500	4,000	2,000	1,500	1,000
1 Roddare	500	200	100	600	300	150	200
1 d:o	500	200	100	600	300	150	200

Tillökningen å aflöningsstaten skulle således utgöra ..... kronor 4,300, oberäknadt ålderstillägg.

Generaltullstyrelsen har derföre hemställt, *dels* att för tullförvaltaren och kontrollören i Landskrona måtte upptagas den förhöjda aflöning, som nyss blifvit omnämnd, *dels ock* att, för genomförande af den ifrågasatta löne-

förhöjningen åt den öfriga tullpersonalen derstädes, det i 1884 års stat upptagna antalet kammarskrifvare, öfveruppsyningsmän, uppsyningsmän, vaktmästare och roddare i högsta aflöningsgraden måtte ökas: antalet af de tre förstnämnde med en, antalet vaktmästare med sex och antalet roddare med två, samt i stället antalet nu nämnde tjänstemän och betjente med den aflöning, som hittills åtnjutits i Landskrona, i motsvarande mån minskas.

Enligt hvad den af Riksdagen gillade lönerereglering för tullverket, hvars särskilda bestämmelser återfinnas i statsverkspropositionen till 1874 års Riksdag, gifver vid handen, är det beräknadt, att, der tulluppbörden i en stad öfverstiger en half million kronor, lönerna skola utgå med det belopp, som nu för Landskrona tullkammare blifvit föreslaget.

Med afseende härå och å vigten deraf att å ett ställe, der tulluppbörden är så betydlig, hafva att tillgå fullt kompetente och skicklige tjänstemän, anser Utskottet skäl förefinnas att tillstyrka bifall till hvad af Kongl. Maj:t föreslagits.

I fråga om öfriga föreslagna ändringar i tullverkets aflöningsstat anföres i statsrådsprotokollet:

»Före år 1875, då nu gällande aflöningsstat för tullkammaren i *Ystad* först fastställdes, utgjorde tulluppbörden derstädes under åren 1870—1874 i medeltal 139,000 kronor. Den har sedermera betydligt ökat och uppgått år 1881 till 286,000 kronor, år 1882 till 494,000 kronor samt under de nio första månaderna af år 1883 till 484,000 kronor, allt i jemna tusental. Med afseende å denna betydliga tillökning i uppbörd, som nödvändiggjort ett väsentligt ökad arbete å tullpersonalens sida, har Generaltullstyrelsen hemställt om den förhöjning i aflöningen för tullförvaltaren och kontrollören i *Ystad*, att desse, hvilka nu åtnjuta, den förre lön 3,000 kronor och tjänstgöringspenningar 1,000 kronor och den senare lön 2,500 kronor och tjänstgöringspenningar 1,000 kronor, måtte erhålla samma aflöning som deras vederlikar i Kalmar, Gefle med flere städer, eller tullförvaltaren lön 3,500 kronor och tjänstgöringspenningar 1,500 kronor samt kontrollören lön 3,000 kronor och tjänstgöringspenningar 1,000 kronor, hvardera likasom tillföre med rätt till två ålderstillägg å 1,000 kronor tillhoppa. Någon förhöjd aflöning för den öfriga personalen i *Ystad* har styrelsen dess mindre ansett böra ifrågakomma som denna personal redan åtnjuter samma aflöning, som dess vederlikar i Kalmar och de öfriga nyss antydda städerna. Den förhöjning i utgiftsstaten, som sålunda ifrågasatts för tullkammaren i *Ystad*, inskränker sig följaktligen till 1,500 kronor.

Tullförvaltaren i *Lidköping*, hvilken enligt nu gällande stat åtnjuter samma aflöning som den i *Nyköping*, har hos Generaltullstyrelsen gjort hemställen om löneförhöjning; och då tulluppbörden vid tullkammaren i *Lid-*

köping, som öppnades år 1880, i jemna tusental utgjort år 1881 57,000 kronor och år 1882 77,000 kronor, samt denna uppbörd högst betydligt öfverstiger uppbörden vid de öfriga tullkammare, med hvilka tullkammaren i Lidköping för närvarande är i aflöningshänseende likställd, har styrelsen hemställt, att tullförvaltarens i Lidköping aflöning måtte höjas till likhet med hvad för tullförvaltaren i Nyköping blifvit föreslaget, hvarigenom aflöningsstaten skulle komma att ökas med 300 kronor.

Då Generaltullstyrelsen ansett den aflöning, som för närvarande tillkomme tullkammarföreståndarne i *Östhammar* och *Norrtelje*, 200 kronor, icke utgöra tillräcklig ersättning för de bestyr, som åligga desse tjenstemän, har styrelsen hemställt, att i aflöningsstaten måtte, utom den der förut upptagna tullkammarföreståndare med 400 kronors tjänstgöringspenningar, uppföras ytterligare två dylika tjenstemän med sådan aflöning, samt antalet tullkammarföreståndare med 200 kronors tjänstgöringspenningar i stället minskas med två.»

På de i statsrådsprotokollet anförda grunder anser Utskottet jemväl nu behandlade framställningar böra vinna Riksdagens bifall.

Vidkommande härefter den föreslagna höjningen af 350 kronor i *omkostnadsstaten*, så har framställningen derom föranledts *dels* deraf, att det från denna stat utgående arfvode å 300 kronor åt läkare för tullverkets lägre vaktbetjening i Göteborg visat sig vara otillräckligt för att bereda fri läkarevård åt nämnda vaktbetjening, hvilken nu uppgår till ett antal af 89 personer, jemte ett betydligt antal extra ordinarie betjente, *dels ock* deraf, att det ansetts vara behöfligt att jemväl åt den lägre vaktbetjeningen i Malmö bereda kostnadsfri läkarevård; utgörande de belopp, som härför erfordras, tillhopa 350 kronor, hvaraf 150 kronor afsetts till förhöjning af läkarearvodet i Göteborg och 200 kronor till arfvode åt läkare för vaktbetjeningen i Malmö.

Då, så vidt Utskottet har sig bekant, endast undantagsvis förekommer, att staten bekostar läkarevård åt de i statens tjänst använde personer, har Utskottet ansett det vara af vigt att söka utreda, hvilka förhållanden betingat medgifvandet af fri läkarevård åt förenämnde vaktbetjente; och har Utskottet i sådant hänseende inhemtat: *att* redan år 1819 funnits i författningarna föreskrifvet, att vissa personer af den lägre tullpersonalen i Stockholm och Göteborg skulle få åtnjuta läkarevård på statens bekostnad; *att* Riksdagen år 1878 i sammanhang med då skedd slutlig lönereglering för tullverket godkänt framställning om bekräftande af vederbörandes rätt i detta afseende; samt *att* det vore af statens välförstådda intresse påkalladt, att tillgång till läkarevård bereddtes för den talrika tullbetjeningen i vissa större städer. Den lägre tullpersonalens tjänstgöring vore nemligen sådan,

att den, särskildt under vissa årstider, vore förenad med synnerligen stora ansträngningar, hvarföre det för vederbörande förmän vore af vigt att kunna vända sig till läkare, som kunde dels lemna snar hjälp vid inträffande sjukdom, dels ock pröfva, i hvad mån anmälda sjukdomsförfall förtjenade att tagas i betraktande vid tjänsteåliggandenas fördelning och ifrågakommande förrättningar.

Med hänsyn härtill, och då det begärda beloppet icke är afsevärdt, samt enahanda förhållanden, som föranlett staten att bekosta läkarevård åt tullbetjente i Stockholm och Göteborg, synas vara gällande äfven i fråga om den lägre tullpersonalen i Malmö, föranlåtes Utskottet att tillstyrka Riksdagen att medgifva den äskade förhöjningen i omkostnadsstaten.

Efter att sålunda hafva behandlat Kongl. Maj:ts proposition angående tullverket, så vidt den angår förändringar i tullverkets stater, återstår för Utskottet att taga i öfvervägande den del af samma proposition, som afser beredandet af ökad inkomst för *tullstatens enskilda pensionsinrättning till förmån för enkor och barn* efter embets- och tjänstemän samt betjente vid tullverket.

Vid föredragning af detta ärende yttrade föredragande departementschefen:

»I denna inrättning äro byråcheferne i Generaltullstyrelsen jemte styrelsen underlydande tjänstemän och betjente, som tillträda lön på tullverkets ordinarie stat, pligtige att deltaga. Inrättningens inkomster utgöras förnämligast af delegarnes bidrag, nemligen dels inträdes- och befordringsafgift och dels årsafgift, hvilken senare utgår af det löne- eller pensionsbelopp, vederbörande delegare innehar å tullverkets stat, med tre, fyra, fem eller sex procent, allt eftersom delegarens ålder vid inträdet i pensionsinrättningen understigit 30, 40 eller 50 år. Pension för delegares enka eller barn utgår med 15 procent af den lön eller pension, hvarefter delegaren till pensionsinrättningen sist bidragit.

Dessa årsafgifter äro betydligt drygare än årsafgifterna i civilstatens enskilda enke- och pupillfond, under det att pensionerna i den senare inrättningen likväl äro vida större. Så måste en tjänsteman vid tullverket, som i lön åtnjuter till exempel 5,000 kronor, eller enahanda belopp som ledamöter i hofrätter och kollegier med flere delegare i första klassen af civilstatens pensionsinrättning, derest han vunnit ordinarie anställning vid en ålder emellan 30 och 40 år, årligen erlägga 200 kronor, under det hans enka och barn endast äro berättigade till 750 kronor i pension, då deremot sådan delegare i civilstatens pensionsinrättning årligen betalar till så väl pensionsinrättningen som enke- och pupillfonden endast 168 kronor, men likväl för enka och barn förvärfvar rätt till pension af 1,200 kronor. Äfven inom andra jemförliga

pensionsinrättningar ställer sig förhållandet gynsammare för delegarne. Så kan till exempel inom statens jernvägstrafiks enke- och pupillkassa pensionsbeloppet uppgå ända till 25 procent af det belopp, hvarå maken eller fadren erlagt pensionsafgift.

Emellertid äro visse delegare inom ifrågavarande inrättning än mer betungade. Genom nådigt bref af den 31 Maj 1856 har nemligen inrättningen tillerkänts två procent af den uppbördsprovision, som tillkom visse tulltjenstemän, hvilka följaktligeningo vidkännas afdrag af dessa två procent till förmån för pensionskassan; men sedan från och med 1869 uppbördsprovisionen blifvit till tullverket indragen och ersatt genom löneförhöjning och tienstgöringspenningar, har genom nådigt bref den 27 Augusti 1869 förordnats, att de delegare, som innehade sådana tjänster, vid hvilka förut rätt till uppbördsprovision varit fästad, skulle framgent i stället för den afgift, som de, i händelse uppbördsprovisionen fortfarande varit med deras tjänster förenad, varit skyldige att med två procent å provisionen betala, från och med år 1869 till inrättningens kassa årligen erlægga ett belopp, svarande mot två procent å medeltalet af den uppbördsprovision, som under åren 1862—1866 för deras innehafvande tjänster utgått. Denna bestämmelse tillför väl inrättningen årligen omkring 3,500 kronor; men påtagligt är, att den innebär en orättvisa mot dem, hvilka drabbas af densamma utan att deraf tillskyndas någon fördel framför öfrige delegare.

Ehuru afgifterna äro dryga, är inrättningens ställning ingalunda god, detta åter beroende af förhållanden, som det ej stått i delegarnes makt att afhjelpa. En omständighet, som härvid ej bör förbigås, är, att delaktighet i pensionsinrättningen tillkommer kustbevakningscorpens till ett antal af flere hundra uppgående medlemmar, som i betraktande af de ansträngningar och faror, under hvilka de utöfva sina tjänsteåligganden, borde för beredande af pension åt enkor och barn få vidkännas betydligt högre afgifter än när det gäller en kassa för pensionering af enkor och barn efter personer med den verksamhet, som tullverkets öfriga personal i likhet med flere andra civila corps utöfvar. Kustbevakningscorpens lemna dock icke bidrag till kassan efter andra grunder än öfrige delegare, och det kan icke heller ifrågasättas, att nyssnämnda corps' i allt fall dryga pensionsafgifter skulle kunna förhöjas, huru påkalladt sådant än skulle vara för att betäcka kassans jemförelsevis större risk för pensioneringen af enkor och barn efter corpens medlemmar. Ett annat ogynsamt förhållande är, att efter år 1866 flere hundra tjänster inom tullverket indragits samt att, såsom en följd häraf, de betalande delegarnes antal minskats samtidigt med att de äldre innehafvarne af indragna befattningar, när de enligt naturens ordning aflidit, efterlemnats enkor och barn med rätt till pension. Också har antalet delegare, som 1857—1866 i

medeltal utgjort 2,100 stycken, minskats så att det utgjorde 1871 1,841 personer och 1882 1,643 personer, utvisande under 11 år en minskning af 198 stycken, då deremot emellan de båda sistnämnda åren antalet pensions-tagare ökats från 948 till 996, eller med 48. I följd häraf har kassans egande behållning, som vid 1870 års slut utgjorde 308,951 kronor 60 öre, nedgått så att den vid slutet af 1882 endast uppgick till 288,751 kronor 62 öre, utvisande en minskning af 20,199 kronor 98 öre. Det kan derföre med allt skäl befaras, att inrättningen i en framtid icke skall blifva i tillfälle att fullgöra pensioneringen, änskönt inrättningen under senare åren fått någon förbättring i sina inkomster, efter det genom tullstadgan af den 2 November 1877 en del af de böter för brott emot tullförfattningarne, som förut tillfallit tullpersonalen, anslagits åt pensionsinrättningen.

I syfte så väl att afhjelpa den orättvisa, som drabbar de tjenstemän, med hvilkas befattningar uppbördsprovision fordom varit förenad, som att bereda kassan i någon mån ökade inkomster är i ett af flertalet bland delegarne antaget samt till Eders Kongl. Maj:ts pröfning öfverlemnadt förslag till nytt reglemente vordet föreslaget, *dels* att den, som i anledning af inträffad ledighet af tjänst vid tullverket erhöle förordnande med högre aflöning under vakansen än han eljest åtnjöte, skulle vara skyldig att till pensionsinrättningen erlægga skilnaden emellan de löneförmåner, som åtföljde förordnandet, och hvad han för bestridande af enahanda befattning vid laga förfall för innehafvaren skolat åtnjuta, Generaltullstyrelsen dock förbehållet att, der sådant för upprätthållande af någon tjänst under ledighet pröfvades nödigt, bestämma om och hvilket lägre bidrag till pensionsinrättningen i särskilda fall må utgå, *dels ock* att den i nämnda brefvet den 27 Augusti 1869 stadgade afgift (procenten å uppbördsprovision) skulle upphöra; och har Generaltullstyrelsen, med vitsordande af det angelägna behovet för kassan af förbättrade inkomster, förordnat omförmälda förslag.

Enligt uppgjord beräkning skulle inrättningen, i sådant fall, af de vakanta lönerna årligen åtnjuta en inkomst af 5- till 6,000 kronor eller, efter afdrag för procenten å uppbördsprovision, en ökad inkomst af cirka 2,000 kronor.

Det är visserligen sant, att å tullverkets stat finnes uppfördt ett förslagsanslag af 31,800 kronor, som disponeras af Generaltullstyrelsen, till pensionering af afidne tulltjenstemäns och betjentes i fattigdom efterlemnade enkör och barn, men enligt det derom utfärdade reglemente utdelas deraf endast ytterst små och för de mest oundgängliga behof otillräckliga pensioner, hvilka för den lägre betjeningen endast uppgå till 36 kronor årligen och i alla fall blott utdelas, när personen befinner sig i en alldeles utblottad ställning. Från det allmännas sida åtnjuter deremot ifrågavarande pensionskassa intet direkt

anslag och ej heller något annat väsentligt bidrag än den till omkring 10,000 kronor om året uppgående andel i vissa böter, som ådömas efter tullförfattningarne och som förut tillföllö tullpersonalen. Det nu väckta förslaget skulle icke heller medföra någon ökad utgift för tullverket, utan åsyftar att låta tullpersonalen lemna än ytterligare bidrag till kassans förstärkande, men i den form, att en del af den ersättning, som hittills utgår till person, som under ledigheten uppehåller en tjänst, skulle af denne afstås till pensionsinrättningen. Att detta förslag icke kan genomföras endast genom en ändring i reglementet, utan efter mitt förmenande påkallar en framställning till Riksdagen, beror derpå, att de i tullverkets aflöningsstat uppförda medel, när de icke utgå till ordinarie tjänsteinnehafvare, väl må kunna disponeras till den, som under ledigheten på förordnande uppehåller en tjänst, men, när medlen i sin helhet icke erfordras för bestridande af kostnaden för vikariat, icke böra utan Riksdagens medgifvande dragas till ett för aflöningsstaten främmande ändamål. Å andra sidan synes mig ett dylikt medgifvande, som ju icke för staten medför någon ökad utgift, vara af billigheten i hög grad påkalladt för att aflägsna den stora orättvisan deri, att vissa delegare få betala drygare afgifter, utan motsvarande förmåner, endast på grund af ett i förflutna tider existerande förhållande, som numera icke har sin motsvarighet inom verket. Man får icke heller förbise behovet för kassan af förstärkta inkomster, för att icke kassan skall äfventyra att brista i fullgörandet af sina förbindelser gent emot enkor och barn efter delegare, som varit ovilkorligen pligtige att i kassan deltaga och fått under många år dit utgöra i förhållande till pensionsbeloppen ovanligt dryga afgifter.

Då det vid tullverket ganska ofta inträffar, särskildt vid kustbevakningscorpser, att man för besparings skull eller för att underlätta genomförandet af en tillämnad förändring, icke återbesätter ledigblifna tjänster med ordinarie innehafvare, utan låter tjänsten tills vidare lemnas obesatt eller uppehållas af vikarie, kan det icke vara meningen, att i sådant fall någon del af aflöningen bör tillgodokomma pensionsinrättningen, utan förslaget åsyftar endast sådana vikariat, som inträffa i afbidan på återbesättande i vanlig ordning af en ledigblifven tjänst.»

Den inkomst, som på nu föreslaget sätt ansetts böra beredas ifrågasvarande pensionskassa, kan icke påräknas blifva af någon större betydighet. Enligt hvad Utskottet inhemtat, tillgår nemligen vid tillsättandet af lediga tjänster så, att sedan ledigheten varit kungjord och ansökningstiden — i allmänhet 30 dagar — utgått, tjänsten, der utnämningrätten tillkommer Generaltullstyrelsen, vanligen återbesättes två veckor efter ansökningstidens slut. Den del af den för ledig tjänst bestämda aflöning, som kan komma att tillfalla pensionskassan, lärer således icke kunna varda särdeles stor.

Mot den nu behandlade framställningen har Utskottet så mycket mindre haft något att erinra, som densamma icke föranleder någon ökning i tullverkets utgifter å stat; och under åberopande af hvad Utskottet härom och i öfrigt anfört, får Utskottet, som nu anser sig jemväl hafva behandlat de af Friherre R. Klinckowström i en i Första Kammaren väckt motion (N:o 3) utan bestämda yrkanden uttalade åsigter, hemställa:

- a) att Riksdagen, med godkännande af de för år 1885 ifrågasatta förändringar i tullverkets stater, må bestämma anslaget för tullverket till ett mot staternas slutsumma svarande belopp af 2,476,000 kronor, att såsom förslagsanslag direkt utgå af tullmedlen; och
- b) att Riksdagen må medgifva att, då tjänst vid tullverket är ledig och kommer att i vanlig ordning återbesättas, den del af aflöningen efter stat, som icke erfordras för tjänstens uppehållande under dylik ledighet, må tillfalla tullstatens enskilda pensionsinrättning till förmån för enkor och barn efter embets- och tjänstemän samt betjente vid tullverket.

Domänstyrelsen.

Angående ökat anslag på ordinarie stat åt Domänstyrelsen. 7:o. Kongl. Maj:t har föreslagit, att, på det de nu å Domänstyrelsens uppförda tre tjänstebefattningar i andra lönegraden må kunna utbytas mot befattningar, hvilka göras likställiga med de två i staten förut befintliga tjänster i tredje lönegraden i fråga om så väl lön och tjänstgöringspenningar som rätt till ålderstillägg, det för verket å ordinarie stat upptagna anslag må ökas med 5,700 kronor, eller från dess nuvarande belopp, 88,300 kronor, till 94,000 kronor.

Då vid 1882 års riksdag Kongl. Maj:t föreslog, att Domänstyrelsen måtte inrättas, begärde Kongl. Maj:t anslag för anställande hos styrelsen af fem byråchefer eller tjänstemän i tredje lönegraden, men Riksdagen ansåg icke behöfligt att å stat uppföra mer än två byråchefspplatser och förändrade de tre öfriga föreslagna tjänsterna i samma grad till befattningar i andra lönegraden.

Vid 1883 års riksdag äskade Kongl. Maj:t förhöjning med samma belopp, som jemväl vid denna riksdag blifvit begärdt i styrelsens ordinarie anslag, på det Kongl. Maj:t måtte komma i tillfälle att utbyta de tre tjänste-

befattningarna i andra lönegraden mot sådana i tredje lönegraden. Beloppet blef väl då af Riksdagen beviljadt, men allenast på extra stat.

Då nu Kongl. Maj:t funnit nödigt att förnya den vid sistlidna års riksdag gjorda framställningen, samt de skäl härför, som i statsrådsprotokollet (sid. 33 och 34) blifvit anförda, synts Utskottet vara öfvertygande, så mycket mer som den under tiden vunna erfarenheten ådagalagt den stora omfattningen och vigten af de göromål, som tillhöra Domänstyrelsen, får Utskottet hemställa,

att Kongl. Maj:ts ifrågavarande framställning må af Riksdagen bifallas.

Skogsväsendet.

8:o. För skogsväsendet är å ordinarie stat för år 1884 uppfördt:		<i>Angående anslagen till skogsväsendet. [S.]</i>
dels <i>bestämde anslag</i>		
för skogsstaten	403,413: —,	
» statens skogsskolor	22,800: —,	426,213: —,
dels <i>reservationsanslag</i>		
till undersökning af vattendragen i Norrbottens län	3,000: —,	
» skogsinstitutet	21,300: —,	
» enskilda skogsskolor	7,600: —,	
» kronoskogarnes förvaltning och befrämjande af skogsväsendet i allmänhet	214,290: —,	246,190: —,
	summa kronor	672,403: —.

Angående dessa anslag har Kongl. Maj:t gjort följande framställningar:

att det bestämda anslaget för skogsstaten höjes med 987 kronor till 404,400 kronor;

att, med uteslutande af det i riksstaten upptagna anslaget till undersökning af vattendragen i Norrbottens län, 3,000 kronor, till inrättande af flottleder i samma län under reservationstitel anvisas 23,000 kronor;

att anslaget till enskilda skogsskolor höjes med 1,000 kronor till 8,600 kronor och anvisas: »till enskilda skogsundervisningen»;

samt att anslaget till kronoskogarnes förvaltning och befrämjande af skogsväsendet i allmänhet upptages till 213,900 kronor,

så att anslaget till skogsväsendet skulle erhålla denna uppställning:

bestämt anslag:

för skogsstaten	kronor	404,400: —,	
» statens skogsskolor	»	22,800: —,	427,200: —,

reservationsanslag:

för inrättande af flottleder i Norr- bottens län	kronor	23,000: —,	
» skogsinstitutet	»	21,300: —,	
för enskilda skogsundervisningen ...	»	8,600: —,	
» kronoskogarnes förvaltning och främjande af skogsväsendet i allmänhet	»	213,900: —,	266,800: —,
			<u>summa kronor 694,000: —,</u>

hvarigenom det nu utgående anslaget skulle ökas med 21,597 kronor.

I statsrådsprotokollet (sid. 34—38) lemnas utförlig redogörelse såväl för skälen till de föreslagna ändringarna som för de ändamål, till hvilka de begärda anslagen äro afsedda. Med hänvisning till berörda utredning, som icke gifvit Utskottet anledning till anmärkning, hemställer Utskottet,

att Riksdagen med bifall till hvad Kongl. Maj:t under denna anslagstitel föreslagit och äskat må höja det konstanta anslaget till skogsväsendet med 21,597 kronor, eller från 672,403 kronor till 694,000 kronor.

Byggnader och reparationer.

*Angående
höjning af
anslaget till
byggnader
och repara-
tioner.*

[9.]

9:o. Under denna anslagstitel har Kongl. Maj:t föreslaget att reservationsanslaget härtill måtte höjas med 44,520 kronor eller från 155,480 kronor till 200,000 kronor.

Vid föredragning i statsrådet af denna anslagsfråga erinrade föredragande departementschefen, bland annat, att ifrågavarande anslag, som vid 1876 års riksdag höjdes med 34,580 kronor, sedan dess utgått till sitt nuvarande belopp; att Öfverintendentsembetet i memorial den 30 September 1879 och den 28 September 1880 i underdånighet gjort framställning om berörda, otillräckligt befunda anslags förhöjande; att då den förra af dessa framställningar den 9 Januari 1880 för Kongl. Maj:t anmäldes, Kongl. Maj:t funnit de af embetet

anförda skäl väl vara beaktansvärda, men i anseende till dåvarande tryckta förhållanden ansett statsutgifterna böra, så vidt möjligt, inskränkas och därför förklarad, att hemställen icke för det dåvarande borde till någon åtgärd föranleda; att när den senare framställningen den 30 december 1881 i underdånighet anmälades, framhållits att, på grund af de utaf embetet lemnade uppgifter, det icke syntes oantagligt, att inom en måhända icke aflägsen framtid en betydligare förhöjning af anslaget kunde finnas erforderlig, samt att vid sådant förhållande skäl icke vore för handen att, innan närmare utredning i detta hänseende blifvit åvägabragt, till Riksdagen göra framställning om den af embetet då ifrågasatta mindre förhöjningen i anslaget; samt att hvad sålunda föreslagits af Kongl. Maj:t gillats.

På sätt i statsrådsprotokollet (sid. 39) meddelas har Öfverintendents-embetet i memorial den 20 November 1883 ånyo bragt å bane frågan om höjning af förevarande anslag, hvarvid embetet yttrat hufvudsakligen:

att taxeringsvärdet för byggnader, hvilka borde underhållas af ifrågasvarande anslag, utgjorde, enligt en af embetet den 11 Januari 1881 upprättad förteckning, 15,357,990 kronor;

att taxeringsvärdet för byggnader, hvilka borde underhållas af anslaget och tillkommit; sedan detta till sitt nuvarande belopp bestämdes, enligt den nämnda förteckningen utgjorde 886,000 kronor;

att värdet af påsynade arbeten, hvilka måst i brist af tillgångar uppskjutas, utgjort vid anslagets fördelning, enligt senare årens generalförslag öfver reparationer och underhåll af kronans byggnader:

	Stockholm:	Landsorterna:	Summa:
år 1880	61,417: 09,	14,516: 81,	75,933: 90,
» 1881	74,478: 25,	17,971: 57,	92,449: 82,
» 1882	90,879: 25,	17,964: 51,	108,843: 76,
» 1883	77,285: 50,	17,265: 97,	94,551: 47;

att anslaget tages i anspråk ej endast för underhållsåtgärder i vanlig mening, utan äfven för litet emellan förekommande ändringar af embetsverkens lokaler äfvensom, beträffande egendomarne i landsorten, för anskaffande och underhåll af möbler jemte omkostnader för lys- och renhållningen å gårdar, gator och parker, för vakt- och vårdafgifter, sotning, eldsläckningsanstalter, vattenledningar, underhåll af minnesvärda byggnader, såsom dem vid Ornäs, Rankhyttan och Isala, Borgholms slottsruin och vid Qvidinge, hyror för tillfälligtvis behöfliga lokaler åt länsstyrelserna, o. s. v.; samt

att, då inom städerna och synnerligast inom hufvudstaden byggnadsverksamheten i senare tider utvecklats sig högst betydligt ej mindre hvad angående lägenhetens bekvämlighet och prydligare inredning än äfven i fråga

om husens yttre utstyrel, det ej kunde anses staten värdigt, att dess egendom, i saknad af medel till dess underhåll, utmärkte sig i jemförelse med enskilda verks och enskilda personers byggnader genom en i ögonen fallande torftighet; och har på grund af dessa omständigheter Öfverintendentsembetet hemställt, att anslaget måtte med 44,520 kronor höjas till 200,000 kronor, eller icke fullt en och en tredjedels procent af egendomarnes lågt beräknade taxeringsvärde.

I statsrådsprotokollet (sid. 41) anfördes vidare, bland annat, att den ifrågasatta förhöjningen af det årliga anslaget vore af behovet synnerligen påkallad, derest ej kronan skulle ådraga sig en husröta, hvars afhjelpande komme att framdeles kräfva vida mera känbara uppoffringar för statsverket; samt att anslagets förhöjning, som skulle uppbringa detsamma till $1\frac{1}{3}$ procent af byggnadernas taxeringsvärde, ingalunda kunde anses vara för högt, då anslaget vore afsedt icke blott för *underhåll* af byggnaderna i vanlig mening, utan äfven, på sätt Öfverintendentsembetet ock erinrat, till anskaffande af möbler och inventarier, till bestridande af en mängd på fastigheterna hvilande utgifter för lys- och renhållning m. m.

Det är uppenbart att beloppet af anslaget till byggnader och reparationer bestämmes af de behof, som yppa sig. I fråga om dessas rätta bedömande förekommer det tydligtvis, att meningarne kunna vara delade, i det att å ena sidan kunna ställas väl högt drifna anspråk på förbättring och försköning — anspråk, hvilka, enligt hvad Utskottet föreställer sig, Riksdagen ingalunda är sinnad att tillmötesgå — medan å andra sidan det ligger makt uppå, att ingenting, som tjenade till att *vidmakthålla* en byggnad och trygga dess bestånd, blifver försummadt. För Utskottet har det i afseende å nu förevarande fråga naturligtvis varit förenadt med stora svårigheter att förvissa sig om de särskilda behofvens beskaffenhet och betydelse. Till ledning för sakens bedömande tjenar dock anslagets procentförhållande till byggnadernas värde. Med hänsyn härtill och utan afseende å det utan tvifvel obetydliga belopp, som kan erfordras för inventarier till embetslokalerna i landsorten, synes den summa, som af Kongl. Maj:t äskats, icke oskäligen. Vidare framgår af den här ofvan lemnade redogörelsen, att betydliga reparations- eller underhållsarbeten, som af sakkunnig myndighet pröfvats nödvändiga, måst i brist på medel undanskjutas. Beträffande särskildt de 94,551 kronor 47 öre, hvartill värdet af påsynade arbeten, som af Öfverintendentsembetet ansetts böra bekostas med 1883 års anslag till reparationer, men hvilka arbeten måst uppskjutas, har Utskottet förskaffat sig specificerad uppgift å de arbeten, som varit i fråga, samt funnit att de flesta af dessa arbeten, särskildt i landsorten, varit att hänföra till underhållet i vanlig mening,

och att icke någon kostnad varit afsedd för anskaffande af möbler eller inventarier.

Vid sådant förhållande och då det icke kan anses vara med god hushållning öfverensstämmande, att egentliga underhållsarbeten måste på sätt, som nu måst ske, uraktflätas eller till en obestämd framtid uppskjutas, har Utskottet funnit sig böra hemställa,

att Riksdagen må med bifall till Kongl. Maj:ts framställning höja reservationsanslaget till byggnader och reparationer med äskade 44,520 kronor eller från 155,480 kronor till 200,000 kronor.

Kontroll å tillverkningsavgifter.

10:o. Under förutsättning af Riksdagens bifall till Kongl. Maj:ts här ofvan omförmälda förslag om anslag till en kontroll- och justeringsbyrå har Kongl. Maj:t föreslagit, att förslagsanslaget till kontroll å tillverkningsavgifter måtte nedsättas från 450,000 kronor till 430,000 kronor, eller med 20,000 kronor i rundt tal; en nedsättning, som motsvarar dels den förhöjning i anslaget till departementets afdelning af Kongl. Maj:ts kansli, som i och för nämnda byrå ifrågasatts, och dels den förhöjning med 2,800 kronor i sjunde hufvudtitels anslag till ålderstillägg, som, enligt hvad här nedan jemväl kommer att meddelas, blifvit föreslagen.

*Angående
anslaget till
kontroll å
tillverknings-
avgifter.
[10.]*

Utskottet hemställer,

att Riksdagen med bifall till Kongl. Maj:ts framställning må nedsätta anslaget till kontroll å tillverkningsavgifter med 20,000 kronor eller från 450,000 kronor till 430,000 kronor.

Kontrollen öfver enskilda banker och kreditinrättningar.

11:o. I särskild proposition (N:o 22) har Kongl. Maj:t föreslagit, att Riksdagen må medgifva, att det belopp af 6,000 kronor, som af det å förevärande hufvudtitel uppförda anslag för kontrollen vid enskilda banker och kreditanstalter hittills utgått till arfvoden å 4,500 kronor för en tillförordnad bankinspektör och å 1,500 kronor för en såsom biträde åt honom anställd amanuens, måtte ställas till Kongl. Maj:ts förfogande att användas till arfvoden

*Angående
dispositionen
af de medel,
som äro an-
visade till
arfvoden åt
en bank-
inspektör och
en till hans
biträde
anställd
amanuens.*

den åt dem, hvilka förordnades att inom Finansdepartementet biträda med berörda kontroll och med handläggning af ärenden rörande dylika anstalter.

Vid föredragning af detta ärende i statsrådet yttrade departementschefen, bland annat:

»Sedan Eders Kongl. Maj:t den 18 Juni 1868 bifallit, att för den omedelbara handläggningen af mål, tillhörande den af Finansdepartementet utöfvade uppsigt och kontroll öfver enskilda banker och andra kreditanstalter, finge vid departementets expedition tills vidare på försök anställas ett biträde, anvisades till en början åt detta biträde, som med tiden erhöll benämningen bankinspektör, arfvode af sjunde hufvudtitelns anslag till extra utgifter, och upptogs arfvodet sedermera å staten under departementets expedition. Från anslaget till denna utgick äfven arfvode till den amanuens, som efter någon tid befans vara för bankinspektörens biträde erforderlig.

I den till 1878 års Riksdag aflåtna nådiga proposition om statsverkets tillstånd och behof upptogs ej vidare under departementets expedition något anslag till bankinspektionen, hvaremot Eders Kongl. Maj:t föreslog, att anslaget till arfvoden åt allmänna ombud vid enskilda banker och kreditanstalter, i riksstaten uppfördt såsom förslagsanslag, högst 10,000 kronor, måtte under benämning »för kontrollen vid enskilda banker och kreditanstalter» upptagas såsom förslagsanslag, högst 16,000 kronor. När dåvarande chefen för Finansdepartementet gjorde framställning härom, framhöll han det lämpliga deruti, att arfvodena till bankinspektören och hans amanuens öfverfördes till anslaget för kontrollen öfver de enskilda bankinrättningarne, i sammanhang hvarmed han äfven föreslog, att arfvodena måtte höjas och bestämmas till 4,500 kronor för bankinspektören och 1,500 kronor för amanuensen, hvilken senare hade att under bankinspektörens frånvaro besörja de till inspektionen hörande löpande göromål samt att biträda vid sammanförandet af bankernas månadsrapporter äfvensom med korrekturläsning, kollationering och andra dylika göromål. Arfvodenas belopp föreslogs således till samma siffra, 6,000 kronor, hvarmed förhöjning äskades å anslaget till kontrollen öfver de enskilda bankerna och kreditanstalterna.

Efter det denna anslagsförhöjning beviljats af Riksdagen, utan att emellertid i Riksdagens underdåniga skrifvelse i ämnet lika litet som i sjelfva den nådiga propositionen intagits någon bestämmelse om nyssnämnda arfvodesbelopp, förordnade Eders Kongl. Maj:t den 24 Maj 1878, att arfvodena till bankinspektören och hans amanuens skulle från och med år 1879 tills vidare årligen af det förhöjda anslaget utgå med 4,500 kronor till den förre och 1,500 kronor till den senare, hvarvid allt sedan förblifvit.

Enligt de föreskrifter, som af Eders Kongl. Maj:t den 18 Juni 1868 meddelats, åligger det bankinspektören:

att i afseende på de uppgifter och revisionsberättelser, som från ifrågavarande kreditanstalter enligt gällande föreskrifter skola till departementet insändas, tillse att desamma behörigen inkomma och äro upprättade i ändamålsenlig ordning;

att, sedan berörda uppgifter och berättelser inkommit, underkasta dem en sorgfällig granskning och, om anledning till anmärkning dervid förekommer, sådant hos departementschefen anmäla;

att upprätta de tabellariska sammanställningar af oförmälda uppgifter, som dels redan nu äro brukliga och dels i öfrigt kunna finnas lämpliga för beredande af en fullständig öfversigt öfver bank- och kreditväsendet i sin helhet;

att till underdånig föredragning bereda och utarbета inkommande ärenden angående sökt fastställelse å nya reglementen eller bolagsregler för banker eller andra hithörande kreditanstalter eller ändringar i förut fastställda dylika reglementen eller bolagsregler; samt

att, när så af departementschefen förordnas, på ort och ställe förrätta särskilda undersökningar af enskilda bankers ställning och deröfver till departementschefen afgifva berättelse.»

Såsom skäl för förevarande framställning har framhållits, *att* de bankinspektören tillhörande göromål icke oväsentligt tillvuxit, särskildt beträffande granskningen af nya bolagsordningar och reglementen eller förslag till ändringar i förut gällande dylika för de många kreditanstalter, hvilka nu mera uppkommit och hvartill hänfördes ej blott sedelutgifvande banker och aktiebanker jemte de så kallade folkbankerna, utan ock landt- och stads-hypoteksföreningar, pantbanker m. fl.; *att* denna granskning kräfde juridiska insigter och vanlig tjenstemannaförfarenhet, under det att för den viktiga del af bankinspektörens befattning, som afsåge inspektioners verkställande i bankerna, fordrades praktisk känedom om bankärendens handläggning och vana vid räkenskapers bedömande; samt *att* det icke vore lätt att finna en person, som kunde tillfredsställande sköta de olika till bankinspektörens tjänst hörande göromålen, helst förvaltandet af de löpande göromålen kräfde den därför ansvarige tjenstemannens närvaro inom departementet, under det att den, som skulle verkställa inspektioner i orterna, borde kunna förfoga öfver sin tid för längre uppehåll å annat ställe, särdeles om inspektionen skulle utsträckas till bankernas många afdelningskontor å olika platser.

Hvad sålunda och i öfrigt blifvit till stöd för förevarande framställning anført har synts Utskottet ådagalägga, att Kongl. Maj:t bör ega att på det sätt, som pröfvas lämpligast, använda ifrågavarande medel, och Utskottet hemställer därför,

att hvad Kongl. Maj:t föreslagit må vinna Riksdagens bifall.

Ålderstillägg.

Angående
höjning af
anslaget till
ålderstillägg.

12:o. I anslaget till ålderstillägg har Kongl. Maj:t föreslagit den ändring, att detta anslag måtte höjas från nuvarande 28,000 kronor till 30,800 kronor eller med 2,800 kronor; och då denna höjning af anslaget står i samband med inrättandet inom Finansdepartementet af en kontroll- och justeringsbyrå, hvarom framställning blifvit gjord och härofvän af Utskottet tillstyrkt, hemställer Utskottet,

[11.]

att Kongl. Maj:ts framställning om höjning med 2,800 kronor af anslaget till ålderstillägg må af Riksdagen godkännas och anslaget således med ett från nuvarande 28,000 kronor till 30,800 kronor ökad belopp upptagas.

Öfriga ordinarie anslag.

Angående
öfriga ordi-
narie anslag.

13:o. Beträffande öfriga ordinarie anslag har af Kongl. Maj:t icke föreslagits annan ändring än Kongl. Maj:t begärt att anslaget till *skrifmaterialier och expenser, ved m. m.* måtte för afrundande af ordinarie anslagens slutsumma nedsättas med 448 kronor, eller från 36,818 kronor till 36,370 kronor.

[12.]

Deremot har i en till Utskottet remitterad af Herr Friherre R. Klinckowström i Första Kammaren väckt motion (N:o 1) föreslagits dels att följande ordinarie anslag under denna hufvudtitel måtte upphöra att vara reservationsanslag, nemligen för

- 1:o) Telegrafverket,
- 2:o) Undersökning af vattendragen i Norrbottens län,
- 3:o) Skogsinstitutet,
- 4:o) Enskilda skogsskolor,
- 5:o) Kronoskogarnes förvaltning och befrämjande af skogsväsendet,
- 6:o) Byggnader och reparationer,
- 7:o) Extra utgifter;

dels ock att följande anslag måtte upphöra att vara förslagsanslag, nemligen till:

- 1:o) Belöningar för rofdjurs dödande,
- 2:o) Lyshållning med flera utgifter för kronans publika hus i Stockholm,
- 3:o) Städens friheter,
- 4:o) Kontroll vid enskilda banker och kreditanstalter,
- 5:o) Restitutioner,
- 6:o) Ålderstillägg,
- 7:o) Rese- och traktamentspenningar,
- 8:o) Postafgifter för tjenstebref och dylika försändelser,
- 9:o) Skrifmaterialier och expenser, ved m. m.

Med hänvisande, i fråga om förändringen af dessa anslags natur, till hvad Utskottet i sina föregående utlåtanden angående andra och sju hufvudtitlarne anfört, och jemte det Utskottet erinrar att, så vidt motionärens förslag rörande anslaget till *undersökning af vattendragen i Norrbottens län* afser icke allenast, att anslagets natur måtte förändras, utan äfven att samma anslag, i strid med hvad Kongl. Maj:t i 8:de punkten i statsverkspropositionen föreslagit, skall i riksstaten såsom *fast* anslag, men med oförändradt belopp bibehållas, Utskottet redan vid besvarande af berörda nådiga proposition under anslagstiteln »skogsväsendet», gifvit svar äfven å motionärens så tydda framställning, får Utskottet nu hemställa,

att Riksdagen, med afslag å Herr Friherre Klinckowströms här ofvan nämnda yrkanden i afseende å förändring af vissa anslags natur, må bifalla den af Kongl. Maj:t föreslagna nedsättning i anslaget till skrifmaterialier och expenser, ved m. m. samt, med undantag af anslaget till Kongl. teatern, nu bestämma alla öfriga under sjunde hufvudtiteln för närvarande uppförda ordinarie anslag, som ej blifvit här ofvan särskildt omförmälda till enahanda belopp, som i nu gällande riksstat äro upptagna; dock att i nyssnämnda expensmedelsanslag må få vidtagas den ytterligare jemkning, som för jemnande af hufvudtitelnslutsumma kan blifva erforderlig.

För *tillfälliga behof*, hänförliga under sjunde hufvudtiteln, hafva följande framställningar blifvit gjorda.

Genomförandet af Kammarkollegii nya organisation.

14:o. Då de förhållanden, som föranledt anvisande på extra stat för år 1884 af 2,400 kronor till detta ändamål, ännu förefunnes, har samma belopp blifvit jemväl för nästkommande år begärdt; och hemställer Utskottet,

Angående
anslag till
genomförande
af Kammar-
kollegii nya
organisation.

[13.]

att för genomförande af Kammarkollegii nya organisation må på extra stat för 1885 anvisas 2,400 kronor.

Genomförandet af Statskontorets nya organisation.

15:o. Det belopp af 9,740 kronor, som för 1884 blifvit till detta ändamål anvisadt, har ansetts behöfligt jemväl för 1885; och hemställer Utskottet,

Angående
anslag till
genomförande
af Statskon-
torets nya
organisation.

[14.]

att Riksdagen må med bifall till Kongl. Maj:ts derom gjorda framställning på extra stat för år 1885 anvisa ett belopp af 9,740 kronor för genomförande af Statskontorets nya organisation.

Ersättning för af Statskontoret gjorda förskott.

16:o. Under sjunde hufvudtiteln hafva till ersättning hos innevarande års Riksdag anmälts följande af Statskontoret förskottsvis bestridda utgifter, nemligen:

Angående
anslag till
beträckande
af åtskilliga
under för-
skottstitel af
Statskontoret
utbetalda
belopp

[15.]

till reparationer under år 1882 å Tranebergs, Nockeby och Drottningholms broar	kronor	36,123: 21,
» reparationer å dessa broar under år 1883	»	2,601: 70,
» godtgörande af kostnader för uppmätning och kartläggning af åtskilliga kronans domäner	»	3,922: 65,
» godtgörande af öfverbyggnad vid indragna bostället 1 mantal Munketorp i Östergötlands län	»	563: 15,
» godtgörelse åt boställshafvare för till statsverket afträdde åbyggnader å indragna boställen	»	6,077: 24,

Transport kronor 49,287: 95,

	Transport kronor	49,287: 95,
till ersättning åt åtskillige kronoarrendatorer för sak-		
nad afkomst af exproprierad jord	»	666: 23,
» transport- och andra kostnader för statsverkets		
bergseffekter	»	300: —,
» skatteregleringskomitén	»	36,728: 98,
» godtgörande af skifteskostnad, belöpande å indragna		
bostället Utnäs N:o 1 i Jemtlands län	»	4,116: 73,
» godtgörande af odlingsersättning, åliggande f. d.		
sergeantsbostället Persåsen N:o 4 i Jemtlands län	»	66: 73,
» godtgörande af den å åtskilliga kronans hemman		
inom Olands härad och Upsala län belöpande andel		
i kostnaden för torrläggning af den s. k. Rund-		
myran	»	1,215: 99,
» gäldande af den återstående kostnad för tryckning		
af en utaf Professoren J. Lang afgifven berättelse		
om ölbeskattning i främmande länder	»	463: 30,
	eller tillsammans kronor	92,845: 91.

Af dessa poster hafva endast de två första, som afse utgifter för reparationer å Tranebergs, Nockeby och Drottningholms broar, synts Utskottet kräfvat närmare upplysning; i hvilket afseende Utskottet får meddela, att ombyggnad och reparationer å dessa broar jemväl tillförene blifvit af staten bekostade.

Vid sådant förhållande och då de i öfrigt gjorda i denna punkt omförmälda framställningarna icke föranledt någon erinran, får Utskottet hemställa,

att Riksdagen till ersättande af ofvan uppräknade, af Statskontoret gjorda förskott må på extra stat för år 1885 anvisa ett belopp i jennadt tal af 92,846 kronor.

Genomförande af Öfverintendentsembetets nya organisation.

17:o. På grund af Kongl. Maj:ts derom gjorda framställning hemställer Utskottet,

att Riksdagen må på extra stat för år 1885 anvisa ett belopp af 1,000 kronor för genomförande af Öfverintendentsembetets nya organisation.

*Angående
anslag för
genomförande
af Öfverin-
tendents-
embetets nya
organisation.*

Uppförande af en ny länsresidensbyggnad i Jönköping.

Angående
anslag till
uppförande
i Jönköping
af ny läns-
residens-
byggnad.
[17.]

18:o. Likaledes och i enlighet med derom af Kongl. Maj:t gjord framställning samt på de i statsrådsprotokollet anförda skäl hemställer Utskottet,

att Riksdagen må:

a) till uppförande af ny länsresidensbyggnad i Jönköping anvisa för år 1885 på extra stat af det för ändamålet redan beviljade anslag å 160,000 kronor återstående 75,000 kronor; och

b) i sammanhang dermed

dels medgifva, att den nuvarande residensbyggnaden i Jönköping med tillhörande tomt, den till residenset anslagna s. k. bymarksjorden dock undantagen, må försäljas å offentlig auktion till den högstbjudande, med rätt för Kongl. Maj:t att närmare bestämma villkoren för försäljningen och tiden för köpeskillingens erläggande äfvensom att pröfva gjordt anbuds antaglighet,

dels ock förklara köpeskillingen böra bland statsverkets inkomster under titel extra uppbörd redovisas.

Iståndsättandet af taket å Kalmar slott.

Angående
anslag för
verkställande
af reparatio-
ner å Kal-
mar slott.
[18.]

19:o. För iståndsättande af taket å Kalmar slott och verkställande i sammanhang dermed af vissa förändringar i afseende å slottstornen har Kongl. Maj:t begärt ett extra anslag af 120,000 kronor, att utgå under fem år och hvaraf ett belopp af 24,000 kronor borde för år 1885 anvisas.

Hänvisande till statsrådsprotokollet (sid. 48, 49 och 50), får Utskottet derur här endast meddela det kostnadsförslag öfver arbetet, som blifvit uppgjort och enligt hvilket skulle erfordras:

till utförande enligt särskildt kostnadsförslag af åtskil- liga arbeten, såsom påmurning å tornen, koppar- täckning å torntaken etc.	kronor	95,000: —,
för täckande med skiffer af byggnadens takfall åt gården	»	7,000: —,
för ledning af restaureringsarbetet jemte detalj- och arbetsritningar	»	2,500: —,
samt för oförutsedda utgifter	»	15,500: —,

eller tillsammans kronor 120,000: —.

Ofvannämnda kostnad å 95,000 kronor skulle, enligt hvad i statsrådsprotokollet meddelas, komma att *ökas* med 32,400 kronor, om de mot yttre borggården vettande takytorna täcktes med koppar i stället för med skiffer, hvaremot kostnaden skulle komma att *minskas* med 40,900 kronor, derest i stället för koppar användes galvaniserad jernplåt till tornhufvarnes täckande.

Då af den i ämnet lemnade utredning framgår, att, sedan vid 1856—1858 årens riksdag Rikets Ständer anvisat medel för åtskilliga arbeten för slottets restaurering, nya bristfälligheter uppkommit, som icke utan statens mellankomst kunna afhjelpas, samt det ingalunda kan anses vara af ringa intresse, att en så storartad och i sitt slag egendomlig byggnad som Kalmar slott, vid hvilket dessutom många och dyrbara historiska minnen äro fästa, hindras från att förfalla så, som nu synes vara att befara, kan Utskottet icke underlåta att förorda det nu föreliggande förslaget; dock att, enär det visat sig, att kostnaden skulle kunna minskas med mer än 40,000 kronor, derest tornhufvarne täcktes med galvaniserad jernplåt i stället för med koppar, utan att genom användande af det billigare materialet någon afsevärd olägenhet skulle komma att uppstå, Utskottet anser den nedsättning i kostnadsförslag, som sålunda möjliggöres, böra vidtagas.

Utskottet hemställer därför,

att Riksdagen må Kongl. Maj:ts förevarande framställning på det sätt bifalla, att Riksdagen för iståndsättande af taket å Kalmar slott och verkställande i sammanhang dermed af vissa förändringar å tornen beviljar ett extra anslag af 80,000 kronor samt deraf på extra stat för år 1885 anvisar en femtedel eller 16,000 kronor.

Den lokala förvaltningen af statens jordbruksdomäner.

20:o. Kongl. Maj:t har föreslagit Riksdagen att bevilja:
till aföning åt *domänintendenter och uppehållande af domängörömlen*
hos länsstyrelserna 45,000 kronor,
och till *reskostnader vid Domänförvaltningen*, såsom *förslagsanslag*, 20,544
kronor, innefattande en förhöjning i det för innevarande år beviljade anslaget af 462 kronor.

*Angående
anslag till
den lokala
förvaltningen
af statens
jordbruks-
domäner.
[19 o. 20.]*

I väckt motion (N:o 15) har i *Andra Kammaren* deremot Herr C. Carlson i Fridhem på anförda skäl föreslagit:

att lokala förvaltningen af statens jordbruksdomäner och fisken öfverlemnas åt länsstyrelserna med biträde af underlydande kronobetjening; och

att ett extra ordinarie anslag af 10,000 kronor beviljas till fördelning emellan länsstyrelserna i mån af landskontorens ökade arbeten för domänernas förvaltning.

Då motionären icke synes hafva anført fullgiltiga skäl för de af honom framställda förslag, samt i allt fall i statsrådsprotokollet (sid. 51) antydes, att frågan om ett tillfredsställande ordnande af den lokala domänförvaltningen ännu hvilar för vinnande af erfarenhet, huruvida därför nu anslagna medel äro för ändamålet tillräckliga, har Utskottet funnit sig sakna anledning att föreslå någon afvikelse från Kongl. Maj:ts förslag, och Utskottet hemställer därför,

att Riksdagen utan afseende å ofvanberörda motion må i enlighet med hvad Kongl. Maj:t begärt på extra stat för år 1885 anvisa dels till *aflöning åt domänintendenter och uppehållande af domängöromålen hos länsstyrelserna* 45,000 kronor och dels till *reskostnader vid domänförvaltningen, förslagsvis*, 20,544 kronor.

Kongl. teatrarne.

*Angående
anslag till
de Kongl.
teatrarne.*

[21 o. 22.]

21:o. Beträffande de under denna anslagstitel väckta förslag kommer Utskottet att framdeles meddela utlåtande, hvilket Utskottet här skolat

anmäla.

Stockholm den 18 Mars 1884.

På Stats-Utskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.

Reservationer:

vid punkten 4:o (ang. postverket):

af Herr Friherre *R. von Kræmer*, mot viss del af motiveringen;

vid punkten 6:o (ang. tullverket):

af Herrar *N. Petersson, Ola Andersson* och *Sven Nilsson*, hvilka yrkat afslag å Kongl. Maj:ts förslag i hvad det afser löneförhöjning dels till tullförvaltaren och kontrollören i Landskrona med 2,000 kronor och dels till tullförvaltaren och kontrollören i Ystad med 1,500 kronor och således hemställt om anslagets nedsättning med tillhopa 3,500 kronor;

af Herrar *Liss Olof Larsson, Sven Andreasson* och *O. B. Olsson*, hvilka yrkat afslag å alla under denna punkt föreslagna löneförhöjningar.

---

*Bil. Litt. A.***Förslag till stat för Kontroll- och Justeringsbyrån.**

	Lön.	Tjenstgöringspenningar.	Summa.	
	Kronor.	Kronor.	Kronor.	
1 byråchef	4,400 —	2,000 —	6,400 —	{ Efter 5 år kan lönen höjas med 600 kronor.
1 byråingeniör	2,500 —	1,500 —	4,000 —	{ Efter 5 år kan lönen höjas med 500 kronor och efter 10 år med ytterligare 500 kronor.
1 kanslisekreterare	2,500 —	1,500 —	4,000 —	
1 vaktmästare *)	500 —	300 —	800 —	{ Efter 5 år kan lönen höjas med 100 kronor.
Till amanuenser, vikariatserättningar, renskrifning m. m.	—	—	2,000 —	

*) Om vaktmästare i sådan egenskap åtnjuter fri bostad, skall, så länge denna förmån kvarstår, den kontanta lönen minskas med 150 kronor.

Bil. Litt. B.

Bil.

Tabell öfver ordinarie anslagen under

1884 års riksstat anslår:							
Anvisning i kontant.		Indelning och dermed jem- förlig anvisning, på förslag.				Summa.	
		Friheter.		Ersättningar.			
Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.
17,000	—	—	—	—	—	17,000	—
45,200	—	—	—	—	—	45,200	—
122,100	—	—	—	—	—	122,100	—
93,800	—	—	—	—	—	93,800	—
174,000	—	—	—	—	—	174,000	—
75,000	—	—	—	—	—	75,000	—
20,300	—	—	—	—	—	20,300	—
5,400	—	—	—	—	—	5,400	—
169,600	—	—	—	—	—	169,600	—
35,500	—	—	—	—	—	35,500	—
5,300,000	—	—	—	—	—	5,300,000	—
1,330,000	—	—	—	—	—	1,330,000	—
2,476,000	—	—	—	—	—	2,476,000	—
9,863,900	—	—	—	—	—	9,863,900	—

Finans-

Departementschefen .....
 Departementets afdelning af Kongl. Maj:ts kansli.
Tillkommer: för kontroll- och justeringsbyrå .....
 Kammarkollegium .....
 Statskontoret .....
 Stämpelpappersomkostnader, *förslagsanslag*. Upp-
 Stämpelomkostnader, *förslagsanslag* .....
 Kostnader för kortstämpling och allmänna bevil-
 förändrad rubrik:
 Kostnader för allmänna bevilningens uttaxering, *för-*
 Mynt- och kontrollverken .....
 Omkostnader för kontrollverket, *förslagsanslag* .....
 Kamrarrätten .....
 Öfverintendentsembetet .....
 Postverket, *förslagsvis* beräknadt att af postmedlen
Tillkommer: förhöjning .....
 Telegrafverket, *reservationsanslag* att af telegraf-
 Tullverket, *förslagsanslag* att af tullmedlen direkte

1884 års riksstat anslår:

Anvisning i kontant.		Indelning och dermed jem- förlig anvisning, på förslag.				Summa.	
		Friheter.		Ersättningar.			
Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.
9,863,900	—	—	—	—	—	9,863,900	—
1,640,000	—	—	—	—	—	1,640,000	—
88,300	—	—	—	—	—	88,300	—
672,403	—	—	—	—	—	672,403	—
12,000	—	—	—	—	—	12,000	—
18,000	—	—	—	—	—	18,000	—
155,480	—	—	—	—	—	155,480	—
21,550	—	8,460	—	2,720	—	32,730	—
15,000	—	—	—	—	—	15,000	—
450,000	—	—	—	—	—	450,000	—
12,936,633	—	8,460	—	2,720	—	12,947,813	—

Ersättning till städerna för mistad tolag, *förslags-*
Domänstyrelsen. Nuvarande anslag .....
Tillkommer: förhöjning från tre andra gradens
gradens tjänster, 19,200 kronor .....

Skogsväsendet:

Bestämmt anslag:

För skogsstaten. Nuvarande anslag .....
Tillkommer: förhöjning .....

För statens skogsskolor .....

Reservationsanslag:

Till inrättande af flottleder i Norrbottens län (ny
Tillkommer: gamla anslaget till undersökning
dragen i Norrbottens län .....

För skogsinstitutet .....
För enskilda skogsundervisningen. Nuvarande
Tillkommer: förhöjning .....

Kronoskogarnes förvaltning och befrämjande af
det i allmänhet .....
Afgår: minskning .....

Till belöningar för rofdjurs dödande, *förslagsanslag*
Lyshållning m. fl. utgifter för kronans publika hus
Byggnader och reparationer, *reservationsanslag*. Nu-
Tillkommer: förhöjning .....

Städers friheter, *förslagsanslag* .....
Observations- och uppbördsprocenter m. m., *förslags-*
Kontroll å tillverkningsavgifter, *förslagsanslag*. Nu-
Afgår: nedsättning för kontroll- och justerings-

		Förslag till blifvande riksstat:							
		Anvisning i kontant.		Indelning och dermed jem- förlig anvisning, på förslag.				Summa.	
				Fribeter.		Ersättningar.			
		Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.
<i>anslag</i>	Transport	10,094,100	—	—	—	—	—	10,094,100	—
.....	88,300: —	1,640,000	—	—	—	—	—	1,640,000	—
tjänster, 13,500 kronor, till tre tredje	5,700: —	94,000	—	—	—	—	—	94,000	—
.....	403,413: —								
.....	987: —	404,400: —							
.....	22,800: —	427,200: —							
anvisning)	20,000: —								
af vatten-	3,000: —	23,000: —							
.....	7,600: —	21,300: —							
anslag	1,000: —	8,600: —							
skogsväsen-	214,290: —								
.....	390: —	213,900: —	266,800: —	694,000	—	—	—	694,000	—
.....				12,000	—	—	—	12,000	—
i Stockholm, förslagsanslag				18,000	—	—	—	18,000	—
varande anslag	155,480: —								
.....	44,520: —	200,000	—	—	—	—	—	200,000	—
.....		21,550	—	8,460	—	2,720	—	32,730	—
<i>anslag</i>		15,000	—	—	—	—	—	15,000	—
varande anslag	450,000: —								
byrån	20,000: —	430,000	—	—	—	—	—	430,000	—
.....	Transport	13,218,650	—	8,460	—	2,720	—	13,229,830	—

1884 års riksstat anslår:

Anvisning i kontant.	Indelning och dermed jem- förlig anvisning, på förslag.						Summa.	
	Friheter.		Ersättningar.					
Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	
12,936,633	—	8,460	—	2,720	—	12,947,813	—	För kontrollen vid enskilda banker och kredi
16,000	—	—	—	—	—	16,000	—	Restitutioner, <i>förslagsanslag</i> .....
25,000	—	—	—	—	—	25,000	—	Ålderstillägg, <i>förslagsanslag</i> . Nuvarande anslag ..
28,000	—	—	—	—	—	28,000	—	<i>Tillkommer</i> : förhöjning .....
20,000	—	—	—	—	—	20,000	—	Rese- och traktamentspenningar, <i>förslagsanslag</i> ....
250,000	—	—	—	—	—	250,000	—	Postafgifter för tjänstebref och dylika försändelse
36,818	—	—	—	—	—	36,818	—	Skrifmaterialier och expenser, ved m. m., <i>förslag</i>
35,000	—	—	—	—	—	35,000	—	<i>Afgår</i> : för jennande af hufvudtitelns slutsumm
60,000	—	—	—	—	—	60,000	—	Extra utgifter, <i>reservationsanslag</i> .....
	—	—	—	—	—		—	Kongl. teatern .....
S:a	13,407,451	—	8,460	—	2,720	—	13,418,631	—

*) Häröfver kommer Utskottet framdeles att afgifva särskil

		Förslag till blifvande riksstat:							
Anvisning i kontant.		Indelning och dermed jemförlig anvisning, på förslag.						Summa.	
		Friheter.		Ersättningar.					
		Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.
nstanter, förslagsanslag, högst		13,218,650	—	8,460	—	2,720	—	13,229,830	—
		16,000	—	—	—	—	—	16,000	—
		25,000	—	—	—	—	—	25,000	—
28,000: —		—	—	—	—	—	—	—	—
2,800: —		30,800	—	—	—	—	—	30,800	—
		20,000	—	—	—	—	—	20,000	—
örslagsanslag		250,000	—	—	—	—	—	250,000	—
nslag. Nuvarande anslag		36,818: —	—	—	—	—	—	—	—
		448: —	—	—	—	—	—	—	—
		36,370	—	—	—	—	—	36,370	—
		35,000	—	—	—	—	—	35,000	—
		*) 60,000	—	—	—	—	—	60,000	—
Summa		13,691,820	—	8,460	—	2,720	—	13,703,000	—

tlåtande.

Bil. Litt. C.**Tabell öfver extra ordinarie anslagen under riksstatens Sjunde hufvudtitel.**

	Kronor.	ö.
Finansdepartementet.		
Kammarkollegium:		
För genomförande af dess nya organisation	2,400	—
Statskontoret:		
För genomförande af dess nya organisation	9,740	—
Ersättning för förskottsvis bestridda utgifter, tillhörande denna hufvudtitel	92,840	—
	102,580	—
Öfverintendentsembetet:		
För genomförande af dess nya organisation	1,000	—
» uppförande af ny länsresidensbyggnad i Jönköping	75,000	—
» iståndsättande af taket å Kalmar slott m. m.	16,000	—
	92,000	—
Domänstyrelsen:		
Till aföning åt domänintendenter och uppehållande af domängöromålen hos länsstyrelserna	45,000	—
» resekostnader vid domänförvaltningen, <i>förslagsanslag</i>	20,544	—
	65,544	—
De Kongl. teatrarne:		
Ersättning till Statskontoret för redan utbetalda förskott för spelåren den 1 Juli 1881—30 Juni 1883	87,470	—
Till de Kongl. teatrarne för spelåret 1884—1885 utöfver det å ordinarie stat uppförda anslag af 60,000 kronor	40,000	—
	*)127,470	—
Summa	390,000	—

*) Härom kommer Utskottet framdeles att afgifva särskildt utlåtande.